

Skatteministeriet

7. juni 2022
J.nr. 2020 - 4493

Til Folketinget – Skatteudvalget

Vedrørende L 196 - Forslag til Lov om ændring af kildeskatteloven, opkrævningsloven, selskabsskatteloven og forskellige andre love (Nedsættelse af rentekompensation og udvidelse af anvendelsesområdet for forrentning m.v. i sager om refusion af udbytteskat m.v., harmonisering af tidspunktet for renteberegning ved opkrævning af skatter og afgifter i visse situationer og ændring af reglerne om regulering som følge af den endeligt opgjorte fradragsprocent for delvis fradragsret for moms m.v.).

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 12 af 2. juni 2022.

Jeppe Bruus

/ Jeanette Rose Hansen

Spørgsmål

Vil ministeren til 2. behandling af lovforslaget stille ændringsforslag, der forlænger markedsclearingsperioden for røgfri tobak med yderligere 9 måneder, så den udfordring, som bl.a. House of Oliwer Twist har gjort udvalget opmærksom på under foretrædet den 2. juni 2022, løses? I benægtende fald bedes ministeren yde teknisk bistand til Skatteudvalget til et ændringsforslag herom.

Svar

Som det bl.a. fremgår af min besvarelse af SAU L 196 – spørgsmål 10, er der indført en ens markedsclearingsperiode for alle varer uanset afgiftssatser, og dermed også dem uden afgiftsforhøjelse, af hensyn til Skatteforvaltningens kontrol. Det er ikke muligt for Skatteforvaltningen at se på de produkter, der er på hylderne i detailhandlen, om der er betalt afgift, og i givet fald efter hvilken sats, hvis der ikke er stempelmærker på produkterne.

Hvis markedsclearingsperioden forlænges for de røgfri tobaksprodukter, hvor afgiften er den samme som før sammenlægningen af afgiftssatserne, men ikke for øvrige røgfri produkter, vanskeliggøres Skattestyrelsens kontrol.

Hertil kommer, at den foreslåede forlængelse af ”clean market”-perioden til 12 måneder for produktkategorier, hvor afgiften er den samme som før, vil indebære, at producenter og importører af disse produkter stilles bedre end producenter og importører af andre sammenlignelige røgfri tobaksprodukter eller nikotinprodukter. Dette kan rejse nogle EU-retlige spørgsmål, særligt ift. statsstøtteregele. Det samme gør sig gældende, hvis én eller få indenlandske virksomheder stilles bedre end udenlandske virksomheder, der producerer produkter i umiddelbar konkurrence.

I tillæg til ovenstående skal jeg gøre opmærksom på, at den efterspurgte ændring indebærer, at der skal foretages en ændring i en allerede vedtaget lov, hvor ændringen ligger uden for de ændringer, som foretages i lovforslag L 196. Dette rejser spørgsmålet om, hvorvidt der er den fornødne identitet mellem lovforslag og ændringsforslag.

Da den vedtagne lov, som der ønskes en ændringsforslag til, ikke er trådt i kraft, skal den efterspurgte ændring af lovtekniske årsager ske ved, at den bestemmelse, der skal ændres i ophæves og genindsættes. Dette er en større øvelse og kræver i det konkrete tilfælde, at 13 paragraffer ophæves og genindsættes samtidig med, at der skal være de fornødne bemærkninger til bestemmelserne. Derfor er ændringsforslaget, som det fremgår nedenfor, meget omfattende.

At anmodningen om teknisk bistand til et så omfattende ændringsforslag kommer så sent i processen og lige op til pinse indebærer, at der ikke har været den fornødne tid til at undersøge bl.a. de EU-retlige, identitetsmæssige eller administrative aspekter af ændringsforslaget nærmere.

Dertil kommer, at jeg ikke ser anledning til at ændre perioden for ”clean market” reglen, som har til hensigt at sikre, at de vedtagne ændringer slår igennem, så hurtigt som muligt.

Jeg ønsker på den baggrund ikke at stille det efterspurgte ændringsforslag, hvorefter markedsclearingsperioden forlænges til 12 måneder for røgfri tobak produkter, hvor afgiften ikke forhøjes som følge af sammenlægningen af afgiftssatser for røgfri tobak.

Jeg yder dog gerne teknisk bistand til et sådan ændringsforslag, men vil dog understrege, at ændringsforslaget er udarbejdet med forbehold for ovenstående.

Det ønskede ændringsforslag kan se ud som følgende:

Til § 7

7) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. *Afsnit IX* affattes således:

»Afsnit IX

Afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

§ 13. Der skal af røgfri tobak, som er lovlig at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kg, jf. dog § 13 c.

§ 13 a. Der skal betales afgift af nikotinholdige væsker, jf. dog stk. 2 og § 13 c. Afgiften betales efter følgende satser på grundlag af den afgiftspligtige volumen:

1) Varer, hvis indhold af nikotin udgør
12 mg nikotin eller derunder pr. ml	1,5 kr. pr. ml
2) Varer, hvis indhold af nikotin er højere end 12 mg nikotin pr. ml	2,5 kr. pr. ml

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af følgende:

1) Nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 957 af 29. april 2021 om medicinsk udstyr og produkter uden medicinsk formål.

2) Nikotinholdige væsker, der er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

§ 13 b. Der skal af nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13 eller § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven, betales en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin, jf. dog stk. 2 og § 13 c.

Stk. 2. Der skal ikke betales afgift af nikotinprodukter, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler.

§ 13 c. Følgende varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, er fritaget for afgift:

- 1) Varer, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. § 13 e, stk. 4.
- 2) Varer, der leveres til udlandet.
- 3) Varer, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 2. Den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne er omfattet af stk. 1.

§ 13 d. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varen her i landet eller modtagelsen af varen fra udlandet. Detailsalgspakninger skal påføres et stempelmærke ved pakning af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Stk. 2. Betalingen af afgiften skal ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter § 13 g, stk. 1.

Stk. 3. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, må i erhvervsmæssigt øjemed alene sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Stk. 4. Detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer, som registrerede oplagshavere udleverer, skal være påført stempelmærker. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke i erhvervsmæssigt øjemed sælge røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, nikotinholdige væsker omfattet af § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af § 13 b, stk. 1, her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder, fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke i erhvervsmæssigt øjemed sælge røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 12 måneder, fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft.

Stk. 5. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, nikotinholdige væsker omfattet af § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af § 13 b, stk. 1, uden

stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder, fra kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 13 måneder, fra kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft.

Stk. 6. Afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, må ikke sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Stk. 7. Virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, må ikke opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder fra afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

§ 13 e. Afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal i forbindelse med stemplingen være pakket i fuldstændig lukkede detailsalgspakninger.

Stk. 2. Detailsalgspakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, mængden og fremstillers eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Told- og skatteforvaltningen kan dog give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Detailsalgspakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker skal endvidere være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen. For nikotinholdige væsker skal afgiftsklassen desuden angives på selve stempelmærket. Indholdets art, mængde, nikotinkoncentration og navn eller anonymitetsmærke skal anbringes på stempelmærket i stedet for på selve pakningen.

Stk. 3. Engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdets art, mængden og fremstillers eller importørens navn og hjemsted. Engrospakninger med nikotinprodukter og nikotinholdige væsker skal endvidere være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen.

Stk. 4. En her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, kan af told- og skatteforvaltningen få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer uden stempelmærker til en anden registreret oplagshaver.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

§ 13 f. Virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, må ikke modtage eller opbevare afgiftspligtige varer, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

§ 13 g. Told- og skatteforvaltningen kan give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne. Sker betaling ikke rettidigt, forrentes beløbet efter opkrævningslovens § 7. Såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, kan virksomheden få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varernes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land. Forlængelse af kredittiden grundet påsætning af stempelmærker i et andet EU-land kan alene ske efter tilladelse fra told- og skatteforvaltningen.

Stk. 2. Hvis den sidste rettidige betalingsdag efter stk. 1 er en banklukkedag, anses den førstkommende bankdag som sidste rettidige betalingsdag.

Stk. 3. Den i stk. 1 nævnte kredittid kan efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, forlænges.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler for forlængelse af kredittiden, jf. stk. 3.

Stk. 5. Skatteministeren kan fastsætte regler om den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter stk. 1, 3. pkt.

§ 13 h. Stempelmærker fremstilles ved told- og skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af told- og skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet anden aftale med told- og skatteforvaltningen. De registrerede oplagshavere må kun benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Stk. 2. Afgiften tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres. Ligeledes tilbagebetales afgiften for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Det er en betingelse for tilbagebetaling af afgiften efter 2. pkt., at den registrerede oplagshaver kan dokumentere, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

§ 13 i. Det er en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som told- og skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Stk. 2. Oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærker, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærker.

Stk. 3. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, skal føre et regnskab, som kan danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer

er betalt, og hvorfra varerne er leveret. Af regnskaberne skal det fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Regnskabet skal føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 finder tilsvarende anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Stk. 4. Virksomhedens øvrige regnskabsmateriale skal opbevares i virksomheden, medmindre det kan gøres tilgængeligt for told- og skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer og fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, skal dog opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen.

Stk. 5. Regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, skal opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Dog skal detailhandelsvirksomheders kassestrimler og tilsvarende interne bilag kun opbevares i 1 år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Stk. 6. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 7. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

§ 13 j. Oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal ved salg af disse varer til virksomheder udstede en faktura. Fakturaen skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse og leverancens art, mængde og pris.

Stk. 2. Ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed skal leverandøren udstede en følgeseddel. Betales leverancen kontant, skal leverandøren i stedet udstede en kvittering. Køberen skal opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. Fordeles varerne til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, skal virksomheden udarbejde interne følgesedler el.lign. for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering. Følgesedler eller kvitteringer skal indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. stk. 1, idet prisangivelser dog kan undlades

på følgesedler. En kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, hvis fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Stk. 3. Told- og skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede oplagshavere efter § 13 e, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Stk. 4. Told- og skatteforvaltningen kan give den afgiftspligtige et påbud om at efterleve de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k, indtil påbuddet efterleveres.

Stk. 5. Påbuddet skal indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Påbuddet gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, kan modtageren heraf pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

§ 13 k. Told- og skatteforvaltningen kan pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud efter § 13 i, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5. De daglige tvangsbøder skal udgøre mindst 1.000 kr. og kan forhøjes af told- og skatteforvaltningen med 1 uges skriftligt varsel.

§ 13 l. § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, stk. 1, finder ikke anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der skal betales afgift af efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, og personer, som er i besiddelse af sådanne varer.««

[Ændring af perioden for ”clean market”-reglerne for røgfri tobak, som ikke er omfattet af afgiftsforhøjelse]

Til § 18

8) Før nr. 1 indsættes som nyt nummer:

»01. § 1, nr. 1, ophæves.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 7]

9) I den under nr. 2 foreslåede affattelse af § 15, stk. 2, ændres »1-3« til »2, 3«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 8]

Til § 19

10) I stk. 1 ændres »stk. 2 og 3« til »stk. 2, 3 og 01«.

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 11]

11) Efter stk. 3 indsættes som nyt stykke:

»Stk. 01. § 7, nr. 01, træder i kraft den 1. oktober 2022.«

[Konsekvens af ændringsforslag nr. 7 og 8]

Bemærkninger

Til nr. 7

Med ændringsforslag nr. 7 foreslås det at indsætte et nyt nummer i lovforslagets § 7, hvor det foreslås at indsætte 13 nye bestemmelser i forbrugsafgiftslovens §§ 13-13 l, og som bl.a. angår indførelse af afgift på nikotinholdige væsker og nikotinprodukter, sammenlægning af afgiftssatserne på røgfri tobak og en stempelmærkeordning for de nævnte produkter. Disse bestemmelser er vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021, som dog med ændringsforslag nr. 8 foreslås ophævet.

Baggrunden herfor er, at der er ønske om at forlænge ”clean market”-perioden for røgfri tobak, hvor der ikke sker en ændring af afgiftssatsen som følge af sammenlægningen af afgiftssatserne for røgfri tobak, til 12 måneder, da produkterne i forvejen betaler den høje afgiftssats. § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 er dog ikke trådt i kraft. Det er ikke muligt at ændre i ikke ikrafttrådte bestemmelser, hvorfor det af lovtekniske årsager er nødvendigt at ophæve hele § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og foreslås at genindsætte bestemmelserne med ændringen om forlængelse af ”clean market”-perioden.

§§ 13-13 c, § 13 d, stk. 1-3, 6 og 7, og §§ 13 e-13 l har det samme materielle indhold, som de bestemmelser, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. I § 13 d, stk. 4 og 5, består den materielle ændring i, at ”clean market”-perioden for røgfri tobak, hvor der ikke sker en ændring af afgiftssatsen som følge af sammenlægningen af afgiftssatserne for røgfri tobak, forlænges til 12 måneder.

Nedenfor er indsat bemærkninger til de foreslåede §§ 13-13 l. Bemærkningerne består af de almindelige og specielle bemærkninger til bestemmelserne, som fremgik af det fremsatte lovforslag til lov nr. 2616 af 28. december 2021, som dog er blevet justeret med de nødvendige ændringer, herunder tilpasning af bemærkningerne, så der tages højde for de ændringer, der skete i løbet af folketingsbehandlingen af L 89 (lovforslaget til lov nr. 2616 af 28. december 2021), opdateringer af enkelte bekendtgørelser og henvisninger til diverse afsnit, bestemmelser og Folketingstidende som på grund af forslagens karakter af et ændringsforslag skal stilles anderledes op end i et lovforslag som fremsat. For økonomiske, administrative eller øvrige bemærkninger henvises til Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat.

I forbrugsafgiftslovens afsnit IX, Afgift af skrå og snus (røgfri tobak), er afgiften for røgfri tobak fastsat i § 13. Efter forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af karduskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 113 kr. pr. kilogram. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der betales afgift af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 410 kr. og 76 øre pr. kilogram. Som det fremgår nedenfor, foreslås afgiftskategorierne og afgiftssatserne for røgfri tobak samlet i en samlet kategori med en samlet sats.

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinprodukter, som ikke indeholder tobak. Med de bestemmelser, som der med ændringsforslag nr. 7 foreslås indsat i lovforslaget, foreslås det, at der indføres afgift på nikotinprodukter. Afgiften på nikotinprodukter foreslås indsat i afsnit IX i forbrugsafgiftsloven som § 13 b.

Med lov nr. 1182 af 8. juni 2021 blev der indsat et nyt afsnit i forbrugsafgiftsloven, afsnit IX a, Afgift af nikotinholdige væsker, som indeholdt 10 nye paragraffer, §§ 13 a-13 j. Lov nr. 1182 af 8. juni 2021 blev af lovtekniske årsager ophævet, jf. § 13 i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Bestemmelserne blev i en tilrettet version genindsat ved § 2 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 som §§ 13 a-13 j, der i en tilrettet version blev indsat i afsnit IX, Afgift af skrå og snus (røgfri tobak). Det skete ved en nyaffattelse af afsnit IX, som også indeholdt en sammenlægning af afgiftssatserne på røgfri tobak (§ 13) og en afgift på nikotinprodukter (§ 13 b). Med ændringsforslag nr. 8 foreslås det at indsætte et nyt nummer i lovforslagets § 18, hvor det foreslås, at § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021, dvs. nyffattelsen af afsnit IX i forbrugsafgiftsloven indeholdende §§ 13-13 l, ophæves.

Ad overskriften til afsnit IX

Det foreslås, at *overskriften* til afsnit IX affattes således: Afsnit IX, Afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker.

Med det foreslåede vil forbrugsafgiftslovens afsnit IX skulle omhandle både røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås på den baggrund, at overskriften til afsnit IX i forbrugsafgiftsloven nyaffattes.

Ad § 13

Efter forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af karduskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 113 kr. pr. kilogram. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der betales afgift af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 410 kr. og 76 øre pr. kilogram.

Det foreslås at nyaffatte § 13, således at der af røgfri tobak, som er lovlig at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v., vil skulle betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kilogram, jf. dog den foreslåede § 13 c. Der henvises i øvrigt til de nedenfor angivne almindelige bemærkninger pkt. 2.2.1.

Det foreslås, at nyaffattelsen træder i kraft den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11.

Ved røgfri tobak vil blandt andet skulle forstås karduskrå, snus til nasalt brug, tyggetobak og anden røgfri tobak.

Med det foreslåede vil bestemmelsen om røgfri tobak i forbrugsafgiftslovens § 13, som efter gældende ret er opdelt i to afgiftskategorier med forskellig afgiftssats, således blive slået sammen til én afgiftskategori med samme afgiftssats.

Med det foreslåede er der ikke tiltænkt en ændring af det afgiftspligtige vareområde for røgfri tobak, som således er uændret. Enhver form for røgfri tobak vil dog med det foreslåede fremover skulle pålægges samme afgiftssats.

Baggrunden for det foreslåede er, at det kan være vanskeligt at afgøre, om et produkt skal anses som karduskrå, snus til nasal brug eller anden røgfri tobak, og dermed hvilken afgift der skal betales. Med sammenlægningen af de to afgiftskategorier for røgfri tobak opnås en enklere og mere gennemskuelig lovgivning, hvor virksomhederne ikke længere vil skulle sondre mellem forskellige afgiftskategorier, som der ikke vurderes at være fagligt grundlag for at opretholde.

Med det foreslåede vil der herudover ikke skulle betales afgift af de i den foreslåede § 13 c fritagne varer.

I forhold til afgrænsningen mellem røgfri tobak og den foreslåede afgift på nikotinprodukter bemærkes, at røgfri tobak skal forstås som produkter, der helt eller delvist indeholder tobak, mens nikotinprodukter skal forstås som produkter, der hverken helt eller delvist indeholder tobak.

Ad § 13 a

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinholdige væsker.

Ved lov nr. 2616 af 28. december 2021 er der dog vedtaget regler om, at der fra og med den 1. juli 2022 vil blive indført en afgift på nikotinholdige væsker, jf. lovens § 1, nr. 1, hvor der indsættes et nyt afsnit i forbrugsafgiftsloven som lovens afsnit IX a indeholdende §§ 13 a-13 j. Med ændringsforslag nr. 8, hvor det foreslås at indsætte et nyt nummer i lovforslagets § 18, foreslås det, at § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 ophæves. Med ændringsforslag nr. 7 foreslås bestemmelserne i tilrettet version genindsat ved dette lovforslag. Forslaget skyldes, at der ikke kan ændres i ikke ikrafttrådte bestemmelser. For så vidt angår den foreslåede § 13 a, er der ingen væsentlige materielle ændringer af de vedtagne – men ikke-ikrafttrådte – bestemmelser for så vidt angår afgiften på nikotinholdige væsker.

Det foreslås i § 13 a at fastsætte det afgiftspligtige vareområde for nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at der vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker.

Det betyder, at nikotinholdige væsker som udgangspunkt bliver afgiftspligtige, og at nikotinholdige væsker fra og med den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11, vil blive en punktafgiftspligtig vare. Med det foreslåede vil det afgiftspligtige vareområde omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er foreslået fritaget for afgift, jf. det foreslåede § 13 a, stk. 2 og § 13 c.

Ved nikotinholdig væske vil der skulle forstås alle nikotinholdige væsker. Definitionen vil dække både nikotinholdige væsker, der kan forbruges direkte i e-cigaretter, og nikotinholdige væsker, der kan bruges til at fremstille væsker, der kan forbruges i e-cigaretter. Nikotinholdige væsker vil således ikke nødvendigvis være e-væsker. Med den foreslåede definition vil den tiltænkte brug af væsken, ikke være afgørende for, om væsken er afgiftspligtig. Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde defineres som ”nikotinholdige væsker”, og at det vil skulle omfatte alle nikotinholdige væsker, bortset fra de væsker, som der foreslås fritagelse for. Hvis en væske således indeholder nikotin, vil den være omfattet af afgiftspligten, uanset om den kan forbruges eller er tiltænkt forbrugt i en e-cigaret, medmindre væsken er omfattet af de i stk. 2 eller § 13 c foreslåede fritagelser. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er direkte fritaget.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at afgiften skal betales efter satserne fastsat i det foreslåede stk. 1, nr. 1 og 2, på grundlag af den afgiftspligtige volumen.

Det betyder, at afgiften fastsættes ud fra volumen af den nikotinholdige væske, og at afgiftens størrelse foreslås at skulle være differentieret.

Baggrunden for, at det foreslås, at afgiften vil skulle beregnes på baggrund af volumen, er, at der er tale om en væske. Baggrunden for, at afgiften foreslås at skulle differentieres, er, at det er muligt at blande væsker, så nikotinkoncentrationen bliver lavere, når væsken forbruges. Afgiften ville – hvis der ikke indføres differentierede satser – kunne omgås ved, at man køber 10 ml nikotinholdig væske med 20 mg nikotin pr. milliliter og blander dette med 10 ml væske uden nikotin i. Dermed får man 20 ml væske med 10 mg nikotin pr. milliliter, hvor der kun er betalt afgift af de 10 ml. Hvis væsken var købt færdigblandet, ville der være betalt afgift af den samlede mængde på 20 ml. Med differentierede satser vil afgiften ikke i samme grad skabe incitament til, at nikotinholdige væsker købes med en høj koncentration på 20 mg pr. milliliter og derefter blandes med væske uden nikotin i.

Det foreslås at indføre differentierede afgiftssatser for at mindske en del af incitamentet til at fortynde væske med høje koncentrationer af nikotin. Ved at differentiere afgiftssatsen fjernes der således en del af incitamentet til denne form for omgåelse af afgiften. Som det fremgår under det foreslåede stk. 1, nr. 1, foreslås det, at der indføres en lav sats for væsker, som har en koncentration af nikotin på 12 mg pr. milliliter eller derunder og i nr. 2, foreslås det, at der indføres en højere afgift for væsker, som har en koncentration af nikotin på over 12 mg pr. milliliter.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der af varer, hvis indhold af nikotin udgør 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter, skal betales en afgift på 1,5 kr. pr. milliliter.

Det betyder, at når nikotinindholdet i en nikotinholdig væske er 12 mg pr. milliliter eller lavere, vil der skulle betales en afgift på 1,5 kr. pr. milliliter nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der af varer, hvis indhold af nikotin er højere end 12 mg nikotin pr. milliliter skal betales en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter.

Det betyder, at når nikotinindholdet i en nikotinholdig væske er højere end 12 mg pr. milliliter, vil der skulle betales en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter nikotinholdige væsker.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af de i det foreslåede stk. 2, nr. 1 og 2, nævnte nikotinholdige væsker.

Det betyder, at de væsker, som nævnes i de foreslåede stk. 2, nr. 1 og 2, efter det foreslåede vil være fritaget for afgift efter den foreslåede § 13 a, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er visse væsker, som det er fundet hensigtsmæssigt at fritage for afgift, da disse væsker anvendes til formål, som ikke bærer afgiftsbelægges.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 1*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler

(herefter lægemiddeloven) eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 957 af 29. april 2021 om medicinsk udstyr og produkter uden medicinsk formål.

Det betyder, at de nikotinholdige væsker, der er lægemidler med markedsførings-tilladelse og nikotinholdige væsker, som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning, vil skulle fritages for afgift efter det foreslåede stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at disse væsker anvendes til formål, som ikke bør afgiftsbelægges.

Efter § 1, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v. omfatter loven elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lægemiddeloven eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 957 af 29. april 2021 om medicinsk udstyr og produkter uden medicinsk formål. Det betyder således, at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin kan ansøges godkendt ved en markedsføringstilladelse i overensstemmelse med lægemiddelovens § 7, stk. 1, eller EU-retlige regler for fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse og overvågning af lægemidler.

Det foreslås i *stk. 2, nr. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinholdige væsker, som er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og som ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Det betyder, at nikotinholdige væsker, som grundet deres klassifikation som akut toksiske er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og som grundet et indhold på over 20 mg nikotin ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v., vil skulle fritages fra afgiftspligten i det foreslåede stk. 1.

Baggrunden for, at nikotinholdige væsker omfattet af kemikalielovens kapitel 5 foreslås fritaget for afgift er, at disse blandinger er klassificeret som akut toksiske og derved mærkes som giftige, og derfor ikke er egnede til konsum. Produkterne er omfattet af lovgivningen om giftige stoffer og blandinger m.v. og vil således ikke være tilgængelige for den almindelige borger, medmindre denne har en rekvisition, som er påtegnet af politiet. Nogle nikotinholdige væsker med et maksimalt nikotinindhold på 20 mg pr. milliliter er på baggrund af den bagvedliggende EU-lovgivning klassificeret som akut toksiske. Såfremt disse nikotinholdige væsker markedsføres som væsker til e-cigaretter, er de omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v. og vil derfor også være omfattet af den foreslåede afgiftspligt i § 13 a, stk. 1. Der er dermed parallelitet i regelsættene.

Med det foreslåede vil der således være to betingelser for, at nikotinholdige væsker vil være fritaget efter det foreslåede § 13 a, stk. 2, nr. 2. Først og fremmest skal der være tale om nikotinholdige væsker, der er omfattet af kemikalielovens kapitel 5, og dernæst at væsken ikke er omfattet af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Kemikalielovens kapitel 5 angår salg af giftige stoffer og blandinger m.v. Lovens § 24, stk. 1, fastsætter, at meget giftige og giftige stoffer og blandinger kun må sælges mod rekvisition. Dette gælder dog ikke de virksomheder, institutioner og personer, der er opregnet i lovens § 25, stk. 1. Det drejer sig blandt andet om sygehuse, læger, tandlæger m.v. Herudover er der tale om virksomheder, der under visse nærmere angivne betingelser, har ret til at fremstille eller sælge sådanne meget giftige eller giftige stoffer og blandinger. Miljøministeren har endvidere udnyttet hjemlen i lovens § 24, stk. 4, til at fastsætte regler om, at meget giftige og giftige stoffer og blandinger kun må importeres af de i § 25, stk. 1, nævnte virksomheder, institutioner og personer.

De i kemikalielovens § 25, stk. 1, opregnede virksomheder, institutioner og personer er på forskellig vis underlagt en offentlig kontrol. Hovedsigtet med rekvisitionsordningen er således at kontrollere og begrænse salget af disse meget giftige og giftige stoffer og blandinger til private. Private, som ønsker at erhverve sådanne stoffer eller blandinger, skal udfylde en rekvisition, som skal påtegnes af politiet. I den forbindelse skal formålet med anvendelsen anføres. Tilsvarende gør sig gældende for personer eller virksomheder, der ikke er direkte undtaget for rekvisitionskravet, herunder f.eks. en folkeskolelærer, som skal bruge det giftige eller meget giftige stof eller blanding i sin kemiundervisning. Der kan kun lovligt sælges meget giftige og giftige stoffer og blandinger til private, der kan forevise en politi-påtegnet rekvisition.

Ad § 13 b

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinprodukter.

Det foreslås, at der i forbrugsafgiftsloven indføres afgift på nikotinprodukter. Det foreslås på den baggrund at indsætte § 13 b, som vil skulle fastsætte det afgiftspligtige vareområde for nikotinprodukter.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at der af nikotinprodukter, som ikke er afgiftspligtige efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven, skal betales en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin, jf. dog det foreslåede stk. 2 og § 13 c.

Ved nikotinprodukter vil skulle forstås ethvert produkt, der indeholder nikotin, og som ikke er røgfri tobak efter § 13, nikotinholdig væske efter § 13 a, stk. 1, eller en tobaksvare efter tobaksafgiftsloven.

I forhold til afgrænsningen mellem røgfri tobak og den foreslåede afgift på nikotinprodukter bemærkes, at røgfri tobak skal forstås som produkter, der helt eller delvist indeholder tobak, mens nikotinprodukter skal forstås som produkter, der hverken helt eller delvist indeholder tobak.

Definitionen af nikotinprodukter foreslås dermed at skulle dække alle produkter, der indeholder nikotin uanset den tiltænkte brug af nikotinproduktet. Den tiltænkte brug af produktet vil dermed ikke være afgørende for, om produktet er afgiftspligtigt. Det afgørende er, hvorvidt produktet indeholder nikotin. Hvis et produkt indeholder nikotin, vil det således være omfattet af afgiftspligten, medmindre nikotinproduktet er omfattet af de foreslåede fritagelser, eller hvis produktet vil skulle pålægges afgift som røgfri tobak, jf. den foreslåede § 13 i forbrugsafgiftsloven, nikotinholdig væske, jf. den foreslåede § 13 a, stk. 1, i forbrugsafgiftsloven eller en tobaksvarer efter tobaksafgiftsloven. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinprodukter, der ikke er direkte fritaget eller afgiftsbelagt i henhold til andre bestemmelser i forbrugsafgiftsloven eller tobaksafgiftsloven.

Det betyder, at alle produkter, der indeholder nikotin, som udgangspunkt bliver afgiftspligtige, og at nikotinprodukter fra og med den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11, vil blive en punktafgiftspligtig vare. Med det foreslåede vil det afgiftspligtige vareområde omfatte alle nikotinprodukter, der ikke er omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller tobaksafgiftsloven, eller som ikke er foreslået fritaget for afgift, jf. det foreslåede § 13 b, stk. 2, og § 13 c. Afgiften vil skulle beregnes på grundlag af den afgiftspligtige mængde pr. mg.

Det foreslås i *stk. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af nikotinprodukter, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler (herefter lægemiddelloven) eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler.

Det betyder, at de nikotinprodukter, der er lægemidler med markedsføringstilladelse, vil skulle fritages for afgift efter det foreslåede § 13 b, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at der er visse produkter, som det er fundet hensigtsmæssigt at fritage for afgift, da disse produkter anvendes til formål, som ikke bør afgiftspålægges.

Ad § 13 c

Det foreslås i § 13 c, at varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle være fritaget for afgift i tre situationer; når de leveres til en anden oplagshaver (nr. 1) eller til udlandet (nr. 2), eller når de hos den registrerede oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt (nr. 3).

I modsætning til de foreslåede fritagelser i § 13 a, stk. 2, og § 13 b, stk. 2, hvor de fritagne varer ikke vil være omfattet af det afgiftspligtige område, vil de omhandlede varer i den foreslåede § 13 c være fritaget for afgift i de specifikt nævnte situationer, selv om varerne er omfattet af det afgiftspligtige vareområde.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 1*, at der ikke vil skulle betales afgift af varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der leveres til en anden registreret oplagshaver, jf. den foreslåede § 13 e, stk. 4.

Det betyder, at en registreret oplagshaver ikke skal betale afgift af varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som denne leverer til en anden registreret oplagshaver. Med henvisningen til den foreslåede § 13 e, stk. 4, vil det være et krav, at den registrerede oplagshaver har fået tilladelse af Skatteforvaltningen til at overføre afgiftspligtige varer til andre oplagshavere.

I tilfælde, hvor der er tale om engrospakker, vil varerne ikke være omfattet af det foreslåede stempelmærkekrav, og oplagshaveren har 1 måned fra fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet til at påsætte stempelmærket. Oplagshaveren vil med tilladelse efter den foreslåede § 13 e, stk. 4, kunne levere varer til en anden oplagshaver afgiftsfrit. Fristen i den foreslåede § 13 d, stk. 1, for at ompakke/omhælde den nikotinholdige væske på 1 måned forlænges ikke ved denne levering til den anden oplagshaver.

Det foreslås i § 13 d, stk. 1, at detailsalgspakninger skal påføres stempelmærke ved pakningen af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger. Hvis detailsalgspakningerne skal leveres til en anden oplagshaver, og dermed omfattes af den foreslåede fritagelse i § 13 c, stk. 1, nr. 1, vil detailsalgspakken dog ikke skulle påføres stempelmærke efter den foreslåede § 13 d, stk. 1. Oplagshaveren vil med tilladelse efter § 13 e, stk. 4, kunne levere den nikotinholdige væske til en anden oplagshaver afgiftsfrit. Det vil derefter være den oplagshaver, som modtager detailsalgspakningerne, som vil skulle påføre stempelmærket.

Det skal kunne dokumenteres, at varerne er blevet leveret eller skal leveres til en anden oplagshaver, f.eks. i oplagshaverens regnskaber i form af faktura, ordrebekræftelse, kvittering eller følgeseddel. Baggrunden herfor er, at Skatteforvaltningen på et kontrolbesøg skal kunne kontrollere, hvorvidt der er betalt korrekt afgift, og at der er overensstemmelse mellem beholdningen og regnskaberne, jf. blandt andet § 18, stk. 2, som med § 1, nr. 10, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 foreslås sat ind i forbrugsafgiftsloven den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11. Hvis der ikke er tilstrækkelig dokumentation for dette, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgift af de afgiftspligtige varer, jf. den foreslåede § 13 c, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 2*, at der ikke vil skulle betales afgift af varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der leveres til udlandet.

Det betyder, at en registreret oplagshaver ikke skal betale afgift af afgiftspligtige varer, som denne leverer til udlandet.

I tilfælde, hvor der er tale om engrospakker, vil de afgiftspligtige varer endnu ikke være omfattet af det foreslåede stempelmærkekrav, og oplagshaveren har 1 måned fra fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet til at påsætte stempelmærket

Det foreslås i § 13 d, stk. 1, at detailsalgspakninger skal påføres stempelmærke ved pakningen af varen heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger. Hvis detailsalgspakningerne skal leveres til udlandet, og dermed omfattes af den foreslåede fritagelse i § 13 c, stk. 1, nr. 2, vil detailsalgspakken dog ikke skulle påføres stempelmærke efter den foreslåede § 13 d, stk. 1.

Det skal kunne dokumenteres, at de afgiftspligtige varer er blevet leveret eller skal leveres til udlandet, f.eks. i oplagshaverens regnskaber i form af faktura, ordrebekræftelse, kvittering eller følgeseddel. Baggrunden herfor er, at Skatteforvaltningen på et kontrolbesøg skal kunne kontrollere, hvorvidt der er betalt korrekt afgift, og at der er overensstemmelse mellem beholdningen og regnskaberne, jf. blandt andet § 18, stk. 2, som med § 1, nr. 10, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 bliver sat ind i forbrugsafgiftsloven den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11. Hvis der ikke er tilstrækkelig dokumentation for dette, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgift af de afgiftspligtige varer, jf. det foreslåede § 13 c, stk. 2.

Det foreslås i *stk. 1, nr. 3*, at der ikke vil skulle betales afgift af varer omfattet af afgiftspligten i de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der hos den registrerede oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det betyder, at der ikke skal betales afgift af afgiftspligtige varer, der hos den registrerede oplagshaver eller under transporten til og fra den registrerede oplagshaver er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det skal kunne dokumenteres, at de afgiftspligtige varer er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Ved fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt vil skulle forstås, når varen er blevet gjort uanvendelig som vare. Det kan f.eks. være, at en eller flere beholdere med nikotinholdig væske går i stykker under transporten og den nikotinholdige væske derfor flyder ud af beholderen og derfor er gået uigenkaldeligt tabt, eller at der er opstået brand i oplagshaverens lokaler med den følge, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske i oplagshaverens lokaler er fuldstændig tilintetgjort. Hvis dele af varen fortsat

består og ikke er gjort uanvendelig som varer, vil fritagelsen ikke kunne anvendes for denne del af varepartiet.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne er omfattet af stk. 1.

Det betyder, at den registrerede oplagshaver skal kunne dokumentere, at varerne 1) skal leveres til en anden registreret oplagshaver, 2) skal leveres til udlandet eller 3) hos den registrerede oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

For så vidt angår nr. 1 og 2, vil dokumentationen f.eks. kunne ske i oplagshaverens regnskaber i form af faktura, ordrebekræftelse, kvittering eller følgeseddel. Herudover vil det for nr. 1 også være et krav, at den registrerede oplagshaver har en tilladelse til at sende varerne afgiftsfrit til en anden oplagshaver. For så vidt angår nr. 3 vil den registrerede oplagshaver blandt andet kunne fremvise billeder eller videomateriale af de varer, der er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt, eller logbøger, politirapporter m.v. med beskrivelse af hændelsesforløbet som var skyld i den fuldstændige tilintetgørelse eller det uigenkaldelige tab.

Såfremt oplagshaveren ikke kan dokumentere, at varerne er omfattet af de foreslåede fritagelser i § 13 c, stk. 1, nr. 1-3, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgift af varerne, hvis der ikke foreligger tilstrækkelig dokumentation.

Det betyder f.eks., at Skatteforvaltningen skal opkræve afgift af varer hos den registrerede oplagshaver, hvis den registrerede oplagshaver ikke har betalt afgift af varerne eller ikke har pakket dem i detailsalgspakninger inden for fristen på 1 måned i den foreslåede § 13 d, stk. 1, med begrundelse om, at varerne skal sendes til en anden oplagshaver, men dette ikke er tilstrækkeligt dokumenteret.

Tilsvarende vil Skatteforvaltningen f.eks. skulle opkræve afgift af varer, hvis den registrerede oplagshaver ikke på tilstrækkelig vis kan dokumentere, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Ad § 13 d

Det foreslås, at der i § 13 d fastsættes stempelmærkekrav, tidspunkt for punktafgiftens betaling og regler for, hvordan begrænsningen i salg og opbevaring af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker skal fungere ved afgifternes indførelse (nikotinprodukter og nikotinholdige væsker) og ved afgiftsforhøjelser (røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker).

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter fremstillingen af varerne her i landet eller modtagelsen af varerne fra udlandet.

Det betyder, at det foreslås at indføre et krav om, at røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker vil skulle være pakket i detailsalgspakninger senest 1 måned efter, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske er fremstillet her i landet eller senest 1 måned efter modtagelsen af den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske fra udlandet. Det foreslåede vil medføre, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske hos oplagshavere, enten i forbindelse med indførslen her i landet eller umiddelbart efter fremstillingen, kan opbevares i f.eks. engrospakninger i op til 1 måned.

Afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som fremstilles her i landet eller modtages fra udlandet i engrospakninger, vil således senest 1 måned efter fremstillingen eller modtagelsen skulle ompakkes til detailsalgspakninger. Hvis oplagshaveren således fremstiller eller modtager den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske i engrospakninger, vil oplagshaveren have 1 måned til at ompakke disse til detailsalgspakninger. I den måned, hvor de afgiftspligtige varer er opbevaret i engrospakningerne, vil disse skulle opbevares i oplagshaverens ubeskattede del af lageret, jf. den foreslåede § 13 i.

Hvis en oplagshaver skal sende varerne til udlandet, jf. den foreslåede § 13 c, stk. 2, vil varerne således ikke være omfattet af det foreslåede krav om ompakning.

Hvis en oplagshaver efter det foreslåede § 13 e, stk. 4, har tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, til andre oplagshavere her i landet, vil tidspunktet for, hvornår ompakningen af varerne skal være sket, ikke blive forlænget. Det skyldes, at oplagshavere ellers ville have mulighed for at sende varerne frem og tilbage mellem sig uden at lade dem ompakke.

Ved detailsalgspakninger med røgfri tobak eller nikotinprodukter vil blandt andet skulle forstås æsker, dåser, pakker og poser.

Ved detailsalgspakninger med nikotinholdige væsker vil blandt andet skulle forstås genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangscigaretter og patroner til engangsbrug, som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 481 af 18. marts 2021 om kvalitet, mærkning og alderskontrolsystem m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at nikotinholdig væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, alene må markedsføres i beholdere som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 481 af 18. marts 2021 om kvalitet, mærkning og alderskontrolsystem m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Den nikotinholdige væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, må således ikke markedsføres i andre beholdere end dem, der er defineret i § 2 i

bekendtgørelse nr. 481 af 18. marts 2021 om kvalitet, mærkning og alderskontrolsystem m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at detailsalgspakninger vil skulle påføres stempelmærker ved pakningen af varerne heri eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger.

Det foreslåede betyder, at der foreslås indført et stempelmærkekrav for detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Kravet om påsætning af stempelmærker indtræder, når den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske pakkes/hældes i detailsalgspakken eller senest ved modtagelsen af detailsalgspakningerne fra udlandet, hvis den afgiftspligtige vare modtages i detailsalgspakninger. Kravet om stempelmærker vil således alene skulle gælde detailsalgspakninger. Hvis den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske påfyldes detailsalgspakken direkte efter fremstillingen, vil kravet om stempelmærke indtræde her. Hvis den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske f.eks. påfyldes engrospakninger direkte efter fremstillingen, vil den registrerede oplagshaver have 1 måned til at pakke varen i/hælde væsken over på detailpakninger. Når den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske ompakkes/omhældes fra en engrospakning til en detailsalgspakning, vil stempelmærkekravet indtræde. Den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske, som er forsynet med stempelmærker, vil skulle opbevares i den beskattede del af oplagshaverens lokaler, jf. under den foreslåede § 13 i.

Det foreslåede betyder herudover, at varer, der er omfattet af den foreslåede § 13 c, stk. 1, ikke vil skulle påføres stempelmærker. Efter den foreslåede § 13 c, stk. 1, vil varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, være fritaget for afgift. Det foreslås, at der vil være afgiftsfrihed for følgende:

- 1) Varer, der leveres til en anden registreret oplagshaver.
- 2) Varer, der leveres til udlandet.
- 3) Varer, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Med det foreslåede vil der således ikke være krav om stempelmærker for disse varer. For så vidt angår § 13 c, stk. 1, nr. 1, vil varerne dog hos den anden oplagshaver skulle påføres stempelmærker. Fristen for ompakning/omhældning i det foreslåede § 13 d, stk. 1, 1. pkt., vil ikke blive forlænget som følge af overførslen.

Der henvises i øvrigt til de nedenfor angivne almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.2.

Det foreslås i *stk. 2*, at afgiften vil skulle betales i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre den registrerede oplagshaver har stillet sikkerhed efter den foreslåede § 13 g, stk. 1.

Det betyder, at registrerede oplagshavere, som ikke vælger at stille sikkerhed efter den foreslåede § 13 g, stk. 1, vil skulle betale afgiften i forbindelse med virksomhedens bestilling af stempelmærkerne.

De registrerede oplagshavere vil efter det foreslåede skulle sende en bestilling til Skatteforvaltningen på stempelmærker. Som det foreslås under § 13 h, stk. 1, vil stempelmærkerne skulle fremstilles ved Skatteforvaltningens foranstaltning. Det betyder, at Skatteforvaltningen i praksis vil skulle give bestillingen videre til trykkeriet, således at trykkeriet kan trykke stempelmærkerne på baggrund af bestillingen.

Det foreslås i § 13 g, at de registrerede oplagshavere vil kunne vælge at stille sikkerhed, for at få kredit for betalingen af afgiften. De registrerede oplagshavere, som vælger ikke at stille denne sikkerhed, vil med det foreslåede skulle betale afgiften i forbindelse med selve bestillingen af stempelmærkerne hos Skatteforvaltningen. Det betyder, at stempelmærkerne i disse tilfælde ikke trykkes, før der er betalt for de stempelmærker, som den registrerede oplagshaver har bestilt. Det kan i praksis f.eks. foregå ved, at Skatteforvaltningen sender den registrerede oplagshavers bestillingsmail retur med oplysninger om, hvordan betalingen af afgiften vil skulle foregå.

Baggrunden for det foreslåede er, at man på den måde undgår en situation, hvor der bliver trykt stempelmærker, som der hverken er betalt eller stillet sikkerhed for, og hvor Skatteforvaltningen har et krav på betaling imod en virksomhed, som efterfølgende ikke ønsker at få udleveret eller betale for de bestilte stempelmærker. Stempelmærkerne vil skulle have anført en række oplysninger og vil derfor være ubrugelige, hvis den oplagshaver, som har bestilt stempelmærkerne, ikke vil have stempelmærkerne alligevel. Med den foreslåede ordning vil de registrerede oplagshavere dog kunne få tilbagebetalt afgiften mod at tilbagelevere de ubrugte stempelmærker, jf. den foreslåede § 13 h, stk. 2.

Det bemærkes i den forbindelse, at der er tale om en national punktafgift. Reglerne for betaling af afgiften ved stempelmærkeordningen svarer derfor ikke nødvendigvis fuldstændig til den tilsvarende ordning for cigaretter og røgtobak, hvor der ved udleveringen af stempelmærkerne betales en stempelmærkeværdi, og først ved overgangen til forbrug forfalder afgiften. Ved de nationale punktafgifter anvendes udtrykket ”overgang til forbrug” ikke, hvorfor stempelmærkeordningen blandt andet i denne henseende ikke vil være fuldstændig identisk.

Det foreslås i *stk. 3*, at afgiftspligtige varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, alene må sælges i ubrudte detailsalgspakninger.

Det betyder f.eks., at afgiftspligtig nikotinholdig væske omfattet af den foreslåede § 13 b, stk. 1, ikke må blive solgt ved at tappe væsken fra en stor dunk. Den nikotinholdige væske skal således ved salget være pakket i en lukket detailsalgspakning, som er behørigt stemplet.

Baggrunden for det foreslåede er, at afgiften på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker betales på baggrund af nikotinkoncentration og/eller mængde. For så vidt angår nikotinprodukter og nikotinholdige væsker er det ikke muligt med det blotte øje at se, hvilken nikotinkoncentration et produkt eller en væske har. Hvis et nikotinprodukt eller en nikotinholdig væske sælges i andet end ubrudte detailsalgspakninger, ville det ikke være muligt for Skatteforvaltningen at konstatere nikotinindholdet og dermed, hvorvidt afgiften er afregnet korrekt, uden at sende en prøve til tekniske undersøgelser. For så vidt angår røgfri tobak afregnes afgiften via stempelmærkeordningen på baggrund af mængden. Hvis den røgfri tobak ikke er i den beholder, som er påsat stempelmærket, er det ikke muligt at konstatere, hvorvidt der er betalt korrekt afgift af varen.

Med henblik på at undgå ovennævnte situationer foreslås det at indføre forbud mod salg i andet end ubrudte detailsalgspakninger. Ved detailsalgspakninger skal blandt andet forstås æsker, dåser, pakker, poser, særlige genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangscigaretter og patroner til engangsbrug som defineret i § 2 bekendtgørelse nr. 481 af 18. marts 2021 om kvalitet, mærkning og alderskontrolsystem m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 11, i lov nr. 2616 af 28. december 2021, hvor straffen for overtrædelse af den foreslåede bestemmelse fremgår.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at detailsalgspakninger med afgiftspligtige varer som registrerede oplagshavere udleverer, vil skulle være påført stempelmærker.

Det betyder, at alle detailsalgspakninger med varer omfattet af afgiftspligten i § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som registrerede oplagshavere udleverer fra og med den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11, vil skulle være påført stempelmærke. Hvis en registreret oplagshaver har et lager af de afgiftspligtige varer på denne dag, vil dette lager skulle påsættes stempelmærker, inden den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske må udleveres fra den registrerede oplagshaver. Hvis der på lageret er engrospakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, vil disse skulle ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger, førend de kan udleveres, jf. den foreslåede § 13 d, stk. 1. Røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som den registrerede oplagshaver fremstiller, modtager eller indfører fra og med den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11, vil ligeledes skulle påføres stempelmærker, før den registrerede oplagshaver kan udlevere disse, jf. den foreslåede § 13 d, stk. 1.

Baggrunden for det foreslåede er, at afgiften på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker foreslås indført fra og med den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11, og derfor skal pålægges varer, der sælges fra oplagshavere fra og med denne dato. Afgiften på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker foreslås omfattet af en stempelmarkeordning, hvorfor betalingen af afgiften sker på baggrund af stempelmærker. Afgiften på røgfri tobak foreslås i den forbindelse ligeledes omfattet af en stempelmarkeordning, da røgfri tobak som f.eks. tyggetobak er substituerbar med nikotinprodukter som f.eks. nikotinposer.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den registrerede oplagshaver, der har solgt den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske uden stempelmarke, har overdraget en vare, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, i erhvervsmæssigt øjemed ikke må sælge røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, nikotinholdige væsker omfattet af § 13 a eller nikotinprodukter omfattet af § 13 b her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder fra kravet om stempelmarke efter 1. pkt. er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, alene må sælge røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af den foreslåede § 13 b, stk. 1, uden stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed i en begrænset periode på 3 måneder fra kravet om stempelmarke efter 1. pkt. er trådt i kraft. Salg af de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i erhvervsmæssigt øjemed omfatter enhver virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv sælger de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, bortset fra når virksomheden er registreret som oplagshaver. Bestemmelsen omfatter således blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af den foreslåede § 13 b, stk. 1. Grossister og detailhandlere m.v. har således 3 måneder fra kravet om stempelmarke er trådt i kraft til at sælge de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som ikke er påført stempelmærker. Den pågældende 3-månedersperiode vil være fra og med den 1. oktober 2022 til og med den 31. december 2022. Forbuddet mod salg af de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker uden stempelmarke indtræder dermed den 1. januar 2023.

Det er alene ikkeregistreringspligtige virksomheder, der som led i udøvelsen af deres erhverv sælger de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som lovligt må sælge disse varer uden stempelmærke i en periode på 3 måneder, efter at kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft. Bestemmelsen omfatter derimod ikke registrerede oplagshaveres lagre af de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, da disse vil være omfattet af det foreslåede stk. 4, 1. pkt.

Det foreslåede betyder desuden, at grossister og detailhandlere m.v., når der er gået 3 måneder, efter at kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft, har pligt til at sikre, at den røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, de nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, eller de nikotinprodukter omfattet af den foreslåede § 13 b, stk. 1, som de sælger, er påført stempelmærker, og at der dermed er betalt afgift af varerne.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den, der har solgt de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker uden stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed, har overdraget varer, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Hvis der er forløbet 3 måneder, fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat har røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af den foreslåede § 13 b, stk. 1, uden stempelmærker i forretningslokalet, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 3-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt varerne i erhvervsmæssigt øjemed efter 3-månedersfristens udløb og dermed overtrådt den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 4.

Det betyder, at Skatteforvaltningen med hjemmel i toldlovens § 83 efter en konkret vurdering vil have mulighed for at tage varerne i bevaring eller anmode om, at de pågældende varer beslaglægges, selv om der alene straffes for overtrædelse af den foreslåede § 13 d, stk. 5, om opbevaring.

Det foreslås i *stk. 4, 3. pkt.*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke i erhvervsmæssigt øjemed må sælge røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, her i landet uden stempelmærker, når der er forløbet 12 måneder, fra kravet om stempelmærke efter 1. pkt. er trådt i kraft.

Baggrunden for det foreslåede er, at røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i

1588 af 27. december 2019, ikke får en ændring i afgiftssatsen som følge af sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak i den foreslåede § 13. Det skyldes, at den foreslåede afgiftssats i den foreslåede § 13 er den samme som den gældende sats, der fremgår af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 2.

Den foreslåede bestemmelse vanskeliggør Skatteforvaltningens kontrol af reglerne om begrænsning af salg for røgfri tobak. Det skyldes, at afgiften betales af oplagshaveren, som er den virksomhed, der har fremstillet eller importeret varerne. Bestemmelserne om begrænsning af salg retter sig mod grossister og detailhandlere og dermed handelsled længere ude i handelskæden. Skatteforvaltningen har ikke mulighed for at se på et produkt hos en grossist eller i detailhandlen, hvorvidt der er betalt afgift af varerne, eller hvilken afgiftssats der er betalt af varerne.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, alene må sælge røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, uden stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed i en begrænset periode på 12 måneder fra kravet om stempelmærke efter det foreslåede stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft. Salg af de omfattede røgfri tobaksprodukter i erhvervsmæssigt øjemed omfatter enhver virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv sælger omfattede røgfri tobaksprodukter, bortset fra når virksomheden er registreret som oplagshaver. Bestemmelsen omfatter således blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019. Grossister og detailhandlere m.v. foreslås således at have 12 måneder fra kravet om stempelmærke er trådt i kraft til at sælge visse røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som ikke er påført stempelmærker. Den pågældende 12-månedersperiode foreslås at være fra og med den 1. oktober 2022 til og med den 30. september 2023. Forbuddet mod salg af omfattede røgfri tobaksprodukter uden stempelmærke foreslås dermed at indtræde den 1. oktober 2023.

Det er alene ikkeregistreringspligtige virksomheder, der som led i udøvelsen af deres erhverv sælger de omfattede røgfri tobaksprodukter, som lovligt må sælge disse varer uden stempelmærke i en periode på 12 måneder, efter at kravet om stempelmærke efter det foreslåede stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft. Bestemmelsen omfatter derimod ikke registrerede oplagshaveres lagre af omfattede røgfri tobaksprodukter, da disse vil være omfattet af det foreslåede stk. 4, 1. pkt.

Det foreslåede betyder desuden, at grossister og detailhandlere m.v., når der er gået 12 måneder, efter at kravet om stempelmærke efter det foreslåede stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft, har pligt til at sikre, at røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved

§ 2 i 1588 af 27. december 2019, som de sælger, er påført stempelmærker, og at der dermed er betalt afgift af varerne.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den, der har solgt de omfattede røgfri tobaksprodukter uden stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed, har overdraget varer, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Hvis der er forløbet 12 måneder, fra kravet om stempelmærke efter det foreslåede stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat har røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, uden stempelmærker i forretningslokalet, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 12-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt varerne i erhvervsmæssigt øjemed efter 12-månedersfristens udløb og dermed overtrådt den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 4.

Det betyder, at Skatteforvaltningen med hjemmel i toldlovens § 83 efter en konkret vurdering vil have mulighed for at tage varerne i bevaring eller anmode om, at de pågældende varer beslaglægges, selvom der alene straffes for overtrædelse af den foreslåede § 13 d, stk. 5, om opbevaring.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, nikotinholdige væsker omfattet af § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af § 13 b, stk. 1, uden stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder fra, at kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, der efter udløbet af de 3 måneder i det foreslåede stk. 4, 2. pkt., stadig har et lager af røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af den foreslåede § 13 b, stk. 1, som ikke er påført stempelmærker, har 1 måned til enten at returnere disse varer til den registrerede oplagshaver eller tilintetgøre dem. Bestemmelsen omfatter blandt andet grossister og detailhandlere, som handler med de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Det er den enkelte grossist og detailhandler, der bærer ansvaret for, at der efter de 4 måneder er forløbet, ikke opbevares de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som ikke er påført stempelmærker. Det betyder, at de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i detailsalgspakninger uden stempelmærker efter det foreslåede må opbevares fra og med den 1. oktober 2022 til og med den 31.

januar 2023. Forbuddet mod opbevaring af de omfattede røgfri tobaksprodukter, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker uden stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. februar 2023.

Hvis der er forløbet 4 måneder, fra kravet om stempelmærke efter det foreslåede stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat opbevarer røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af den foreslåede § 13 b, stk. 1, uden stempelmærker, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 4-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt eller forsøgt at sælge varerne i erhvervsmæssigt øjemed, og således har unddraget eller forsøgt at undrage afgift.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, uden stempelmærker, når der er forløbet 13 måneder fra, at kravet om stempelmærke efter stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, der efter udløbet af de 12 måneder i det foreslåede stk. 4, 2. pkt., stadig har et lager af røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, som ikke er påført stempelmærker, har 1 måned til enten at returnere disse varer til den registrerede oplagshaver eller tilintetgøre dem. Bestemmelsen omfatter blandt andet grossister og detailhandlere, som handler med de omfattede røgfri tobaksprodukter. Det er den enkelte grossist og detailhandler, der bærer ansvaret for, at der efter de 13 måneder er forløbet, ikke opbevares de omfattede røgfri tobaksprodukter, som ikke er påført stempelmærker. Det betyder, at de omfattede røgfri tobaksprodukter i detailsalgspakninger uden stempelmærker efter det foreslåede må opbevares fra og med den 1. oktober 2022 til og med den 31. oktober 2023. Forbuddet mod opbevaring af de omfattede røgfri tobaksprodukter uden stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. november 2023.

Hvis der er forløbet 13 måneder, fra kravet om stempelmærke efter det foreslåede stk. 4, 1. pkt., er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat opbevarer røgfri tobak omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, som ændret ved § 2 i 1588 af 27. december 2019, uden stempelmærker, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 13-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt eller forsøgt at sælge varerne i erhvervsmæssigt øjemed, og således har unddraget eller forsøgt at undrage afgift.

Det foreslås i *stk. 6*, at afgiftspligtige varer, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, ikke må sælges i erhvervsmæssigt øjemed her i landet, når der er forløbet 3 måneder fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, og som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden alene må sælges i erhvervsmæssigt øje med i en begrænset periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske i erhvervsmæssigt øjemed omfatter enhver virksomhed, der som led i udøvelsen af sit erhverv sælger røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver. Bestemmelsen omfatter således blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Grossister og detailhandlere vil således have 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, til at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væske, som er påført stempelmærker, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte 3 måneders periode være fra og med den 1. januar til og med den 31. marts. Forbuddet mod salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. april.

Det er alene virksomheder, der som led i udøvelsen af deres erhverv sælger røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, der er udleveret fra en registreret oplagshaver, som lovligt må sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske med gamle stempelmærker i en periode på 3 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Bestemmelsen omfatter derimod ikke registrerede oplagshaveres lagre af detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, men som ikke er udleveret inden afgiftsforhøjelses ikrafttræden.

Det foreslåede betyder desuden, at grossister og detailhandlere m.v., når der er gået 3 måneder efter, at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, har pligt til at sikre, at der er betalt afgift efter de satser, som er gældende efter afgiftsforhøjelses ikrafttræden, af de varer, som de sælger. Grossister og detailhandlere m.v. vil blandt andet kunne sikre, at der er betalt korrekt afgift ved at kontrollere varens afgiftskode.

Hvis den foreslåede bestemmelse overtrædes, vil der være tale om, at den, der har solgt den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske med gamle

stempelmærker i erhvervsmæssigt øjemed, har overdraget varer, hvoraf der ikke er betalt den afgift, som skulle være betalt.

Hvis der er forløbet 3 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat har afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, med gamle stempelmærker i forretningslokalet, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 3-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt varerne i erhvervsmæssigt øjemed efter 3-månedersfristens udløb og dermed overtrådt den foreslåede bestemmelse i forbrugsafgiftslovens § 13 d, stk. 6.

Det foreslås i *stk. 7*, at virksomheder, der ikke er registrerede oplagshavere, ikke må opbevare afgiftspligtige varer, som er påført stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, når der er forløbet 4 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Det foreslåede betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshaver, og som efter 3 måneder fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, stadig har et lager af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelses ikrafttræden, har 1 måned til enten at returnere disse varer til den registrerede oplagshaver eller tilintetgøre dem. Bestemmelsen omfatter blandt andet grossister og detailhandlere, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske. Ved stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, forstås stempelmærker, hvor afgiften er beregnet ud fra de afgiftssatser, der var gældende, før afgiftsforhøjelsen trådte i kraft. Varerne skal returneres senest 4 måneder, efter at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft. Det betyder eksempelvis, at hvis en afgiftsforhøjelse træder i kraft den 1. januar, vil den omtalte periode på 4 måneder være fra og med den 1. januar til og med den 30. april. Forbuddet mod opbevaring af varer med gamle stempelmærker indtræder dermed fra og med den 1. maj.

Det er den enkelte grossist og detailhandler, der bærer ansvaret for, at der 4 måneder efter, at en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, ikke opbevares røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som er påført stempelmærker, der var gældende før afgiftsforhøjelsens ikrafttræden.

Hvis der er forløbet 4 måneder, fra en afgiftsforhøjelse er trådt i kraft, og det konstateres, at en grossist, detailhandler m.v. omfattet af bestemmelsen fortsat opbevarer afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, med gamle stempelmærker, vil der – medmindre det konstateres i umiddelbar nærhed af 4-månedersfristens udløb – være en formodning for, at den pågældende har solgt eller forsøgt at sælge varerne i erhvervsmæssigt øjemed, og således har unddraget eller forsøgt at unddrage afgift.

Det betyder, at Skatteforvaltningen med hjemmel i toldlovens § 83 efter en konkret vurdering vil have mulighed for at tage varerne i bevaring eller anmode om, at de pågældende varer beslaglægges, selvom der alene straffes for overtrædelse af den foreslåede § 13 d, stk. 5 om opbevaring.

Ad § 13 e

Det foreslås, at det i § 13 e fastsættes, hvilke krav der vil skulle stilles til pakningerne, herunder hvilke oplysninger der skal fremgå.

Det foreslås i *stk. 1*, at afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, i forbindelse med stemplingen vil skulle være pakket i fuldstændig lukkede detailsalgspakninger.

Det betyder, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske vil skulle være omsluttet af pakningen, således at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske ikke er tilgængelig, uden at pakningen brydes. Det kan f.eks. være, hvis varen er i en beholder, hvor låget er omsluttet af en plastlukning, som skal rives af, før låget kan skrues af. Hvis stempelmærket anbringes hen over låg og beholder og derved brydes, når låget skrues af, vil dette ligeledes være at anse som fuldstændig lukket. Tilsvarende vil være tilfældet, hvis beholderen er pakket i en æske, hvor stempelmærket sidder hen over lukningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at det ikke skal være muligt at bytte, blande eller ændre på indholdet i den beholder, som den registrerede oplagshaver har udleveret og betalt afgift af.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at detailsalgspakninger vil skulle være forsynet med angivelse af indholdets art, mængde og fremstilleren eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted.

Med det foreslåede vil hver enkelt pakning af røgfri tobak, nikotinprodukt og nikotinholdig væske skulle være forsynet med en angivelse af indholdets art, mængde og fremstilleren eller den, der har betalt afgiftens navn og hjemsted. Ved mængde forstås produktet angivet i vægt eller volumen. Oplysningerne skal fremgå tydeligt og på en letlæselig måde. Hvis en oplagshaver ikke fremstiller varerne, men alene modtager disse fra udlandet, vil det således være oplagshaverens navn og hjemsted, der efter det foreslåede vil skulle fremgå af pakningen. Oplysningerne vil skulle fremgå af den enkelte pakning og ikke af f.eks. den fragtkasse, som væskerne er opbevaret i, når de sælges videre.

Baggrunden for det foreslåede er, at den information, som er nødvendig for Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol, fremgår af de afgiftspligtige varer. Herudover vil det også gøre det muligt for forbrugerne at tilegne sig information om det indhold, der er i pakningerne. Herudover skal Skatteforvaltningen kunne spore pakkerne tilbage til den, der har fremstillet varerne eller har betalt afgiften.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen dog vil kunne give tilladelse til at anvende en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke.

Det betyder, at Skatteforvaltningen kan give tilladelse til, at det ikke er fremstillere eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted, som anvendes. I stedet kan det være en forhandlers navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Det kan f.eks. være i tilfælde, hvor en erhvervsdrivende i strid med reglerne har indført afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som Skatteforvaltningen har beslaglagt. Hvis den erhvervsdrivende ønsker at få udleveret den afgiftspligtige vare, vil varen skulle påsættes stempelmærker. I disse tilfælde kan der gives tilladelse til, at der anvendes et stempelmærke med forhandlerens navn og hjemsted eller et anonymitetsmærke. Ved et anonymitetsmærke forstås et mærke, hvor fremstillere, den afgiftsberigtigendes eller forhandlerens navn og hjemsted ikke fremgår, men hvor initialerne for virksomheden er anført. Skatteforvaltningen skal tillade brugen af anonymitetsmærker og kender derfor identiteten af virksomheden. Det vil således alene være over for forbrugeren, at virksomheden er anonym.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at detailsalgspakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker endvidere vil skulle være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen.

Med det foreslåede vil hver enkelt pakning af nikotinprodukt og nikotinholdig væske - ud over de i 1. pkt. anførte oplysninger - også skulle være forsynet med en angivelse af nikotinkoncentrationen.

Baggrunden for det foreslåede er, at den information, som er nødvendig for Skatteforvaltningen i forbindelse med kontrol, fremgår af de afgiftspligtige varer. Herudover vil det også gøre det muligt for forbrugerne at tilegne sig information om det indhold, der er i pakningerne. Det skal særligt ses ud fra det faktum, at det ikke er muligt på baggrund af selve varen at konstatere, hvilken nikotinkoncentration den konkrete vare har.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at for nikotinholdige væsker vil afgiftsklassen desuden skulle angives på stempelmærket.

Baggrunden for det foreslåede er, at der foreslås indført to afgiftssatser for nikotinholdige væsker omfattet af § 13 a, stk. 1. Det vil således alene være muligt at konstatere om der er betalt afgift efter den korrekte sats, hvis det fremgår af varen, hvilken afgiftsklasse, der er betalt afgift efter. Skatteforvaltningen vil således kunne sammenholde oplysningerne krævet efter *stk. 2, 3. pkt.*, om nikotinkoncentrationen og dermed konstatere om der er betalt afgift til den korrekte sats. Da vares afgiftsklasse, modsat oplysninger om art, nikotinkoncentration og mængde, er en oplysning, som ikke fastsættes af fremstillere/importøren selv, findes det mest hensigtsmæssigt, at denne oplysning fremgår af selve stempelmærket.

Det foreslås i *stk. 2, 5. pkt.*, at indholdets art, mængde, nikotinkoncentrationen og navn eller anonymitetsmærke vil skulle anbringes på stempelmærket i stedet for selve pakningen.

Baggrunden for det foreslåede er, at når stempelmærkerne bestilles, vil det blandt andet skulle angives, hvad arten og mængden (samt for nikotinprodukter og nikotinholdige væsker også nikotinkoncentrationen) af den afgiftspligtige varer, som stempelmærket skal påsættes, er. Dette skyldes, at disse oplysninger vil være nødvendige for at kunne beregne den korrekte afgift. Disse oplysninger skal derfor fremgå af stempelmærket.

For at der ikke er krav om, at oplysningerne fremgår af både detailsalgspakken og stempelmærket, foreslås det, at oplysningerne skal fremgå af stempelmærket.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at engrospakninger skal være forsynet med angivelse af indholdet art, mængden og fremstillers navn og hjemsted. Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at engrospakninger med nikotinholdige væsker, jf. § 13 a, stk. 1, og nikotinprodukter, jf. § 13 b, stk. 1, endvidere vil skulle være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen.

Det betyder, at afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som opbevares i ustemplede engrospakninger, vil skulle være forsynet med en angivelse af indholdets art, mængde og fremstillers navn og hjemsted. Det foreslåede betyder endvidere, at afgiftspligtige nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som opbevares i ustemplede engrospakninger - ud over de i 1. pkt. anførte oplysninger - også vil skulle være forsynet med en angivelse af nikotinkoncentrationen.

Baggrunden for det foreslåede er, at engrospakningerne efter det foreslåede ikke vil skulle påføres stempelmærker. Derfor vil de nævnte oplysninger skulle være påført selve engrospakningen. Det foreslåede skal blandt andet ses i sammenhæng med det foreslåede *stk. 4*, hvorefter overførsel af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker til andre oplagshavere alene kan ske med tilladelse fra Skatteforvaltningen. Det foreslåede giver mulighed for, at Skatteforvaltningen på en kontrol kan undersøge, hvorvidt varerne kommer fra en registreret oplagshaver, der har en tilladelse til at overføre røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdig væske efter det foreslåede *stk. 4*.

Det foreslås i *stk. 4*, at en her i landet registreret oplagshaver, der fremstiller afgiftspligtige varer, af Skatteforvaltningen kan få tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer til en anden registreret oplagshaver.

Det foreslåede betyder, at registrerede oplagshavere, der fremstiller røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, vil skulle have Skatteforvaltningens tilladelse til at overføre disse varer til andre registrerede oplagshavere.

Baggrunden for det foreslåede er, at varer, der overføres fra en oplagshaver til en anden oplagshaver, foreslås fritaget for afgift, jf. den foreslåede § 13 c, stk. 1, nr. 1. Samtidig foreslås varerne fritaget for stempelmærkekravet, jf. den foreslåede § 13 d, stk. 1, 2. pkt. Oplagshavere, der vil overføre varer til andre oplagshavere, vil derfor kunne opbevare varerne i detailsalgspakninger uden stempelmærker. Hvis Skatteforvaltningen på en kontrol finder detailsalgspakninger, som ikke er behørigt stemplet efter den foreslåede § 13 d, stk. 1, med begrundelse om, at varerne skal leveres til en anden oplagshaver, vil Skatteforvaltningen skulle opkræve afgiften af varerne, hvis oplagshaveren ikke har tilladelse fra Skatteforvaltningen til at levere varerne til en anden oplagshaver. Dermed vil mulighederne for at omgå afgiften ved at begrunde opbevaringen af varer i detailsalgspakninger med, at de skal overføres til andre oplagshavere uden den fornødne tilladelse blive begrænset. Ud over tilladelsen skal oplagshaveren kunne dokumentere over for Skatteforvaltningen, at varerne de facto skal leveres til en anden oplagshaver. Dette skyldes, at oplagshaveren kan have et lager, hvor ikke al den nikotinholdige væske skal overføres til andre oplagshavere, men noget måske er tiltænkt salg i Danmark.

Herudover er baggrunden for det foreslåede, at røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som opbevares i engrospakninger, ikke skal afgiftsberigtiges i form af påført stempelmærke, førend de ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt, at overførsel af sådanne varer mellem oplagshavere her i landet alene kan ske med tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Hvis en oplagshaver har tilladelse til at overføre afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, til andre oplagshavere her i landet, vil tidspunktet for, hvornår ompakningen af varerne skal være sket efter den foreslåede § 13 c, stk. 1, ikke blive forlænget i forbindelse med overførslen af varer til andre oplagshavere.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren vil kunne fastsætte nærmere regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne.

Det foreslåede betyder, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte regler om de tekniske standarder for stempelmærkerne i en bekendtgørelse. Hensigten med bemyndigelsen er, at der udstedes en bekendtgørelse, hvor der fastsættes regler, der med tilføjelser svarer til dem, der er fastsat i bekendtgørelse nr. 1012 af 1. oktober 2019 om sikkerhedsstempelmærker på tobaksvarer. Det fremgår af bekendtgørelsens § 1, at sikkerhedsstempelmærker skal påføres enkeltpakninger af tobaksvarer på en sådan måde, at de 1) på ingen måde er skjult eller brydes heller ikke af prismærker eller andre elementer, der er påkrævet i henhold til lovgivningen, i al den tid en tobaksvarer markedsføres, og at de 2) er beskyttet mod at blive udskiftet, genanvendt eller ændret på nogen måde.

Bekendtgørelsen gælder alene for sikkerhedsstempelmærker på tobaksvarer. Med det foreslåede gives der hjemmel til at udstede en bekendtgørelse med tilsvarende krav til påføringen af stempelmærker på detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukt og nikotinholdig væske.

Ad § 13 f

Det foreslås i § 13 f, at virksomheder, der ikke er registreret, ikke må modtage eller opbevare afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der ikke er pakket i forskriftsmæssigt lukkede og behørigt stemplede pakninger.

Det betyder, at virksomheder, der ikke er registreret som oplagshavere, kun må modtage og opbevare røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, der er pakket i forskriftsmæssigt lukkede pakker med påført stempelmærke. Det kan f.eks. være grossister eller detailhandlere. Pakningerne skal, for at være forskriftsmæssigt lukkede, være lukket på den måde, som er beskrevet under det foreslåede § 13 e. Det betyder, at den røgfri tobak, nikotinproduktet og den nikotinholdige væske vil skulle være omsluttet af pakningen, således at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske ikke er tilgængelig, uden at pakningen brydes. Det kan f.eks. være, hvis den pågældende vare er i en pakke, hvor låget er omsluttet af en plastlukning, som skal rives af, før låget kan skrues af.

Baggrunden for det foreslåede er, dels at det ikke skal være muligt at bytte, blande eller ændre på indholdet i den beholder, som den registrerede oplagshaver har udleveret og betalt afgift af. Da det ikke er muligt f.eks. at se på varen, hvilken nikotinkoncentration den indeholder, vil det med den foreslåede stempelmærkeordning blive muligt for Skatteforvaltningen og for forbrugerne at konstatere, hvorvidt der er betalt afgift af den pågældende væske, og at denne kommer fra en registreret oplagshaver. Herudover betyder den foreslåede stempelmærkeordning, at det alene vil være de registrerede oplagshavere, der kan bestille stempelmærkerne. Der kan således ikke være betalt afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, hvis de ikke er påsat stempelmærker, og de ikke registrerede virksomheder vil ikke have mulighed for at bestille stempelmærkerne og dermed betale afgiften. Derfor må de heller ikke modtage eller opbevare røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som ikke er behørigt stemplede.

Ad § 13 g

Det foreslås, at reglerne for kredittid og betaling af punktafgift fastsættes i § 13 g.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, Skatteforvaltningen vil kunne give registrerede oplagshavere kredit på afgiftsbetalingen mod fuld sikkerhed, således at afgiften skal være betalt senest 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne.

Det betyder, at de registrerede oplagshavere vil have mulighed for at stille sikkerhed for betalingen af afgift og derved få kredit på afgiftsbetalingen, så afgiften først skal være betalt 1 måned fra udleveringen af stempelmærkerne.

Kredittiden giver således virksomhederne 1 måned til at betale afgiften fra det tidspunkt, hvor stempelmærkerne er udleveret til virksomheden.

Baggrunden herfor er at give virksomhederne mulighed for at få tid til at hente/få tilsendt stempelmærkerne og solgt den røgfri tobak, nikotinproduktet eller afgiftspligtige nikotinholdige væske, inden afgiften vil skulle betales.

Stempelmærkerne bliver, jf. den foreslåede § 13 h, stk. 1, udleveret af Skatteforvaltningen. Det vil således være fra det tidspunkt, at stempelmærkerne udleveres til den registrerede oplagshaver, at 1-månedersfristen begynde at løbe.

Ordningen vil være frivillig. Hvis de registrerede oplagshavere vælger ikke at stille sikkerhed, vil betalingen af afgiften skulle ske efter reglerne i den foreslåede § 13 d, stk. 2. Efter denne bestemmelse vil betalingen skulle ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærkerne. Sikkerhedsstillelsesordningen giver virksomhederne en grad af fleksibilitet for bestillingen af stempelmærkerne. Det vil være Skatteforvaltningen, som håndterer og behandler bestillingerne.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at såfremt betaling ikke sker rettidigt, vil beløbet blive forrentet efter opkrævningslovens § 7.

Det betyder, at der efter opkrævningslovens § 7 vil skulle betales en månedlig rente med tillæg af 0,7 procentpoint regnet fra den senest rettidige betalingsdag for beløbet. Den sidste rettidige betalingsdag vil være den dag, der ligger 1 måned efter udleveringen. Den månedlige rente fastsættes for kalenderåret og offentliggøres senest den 15. december forud for det år, hvor den skal være gældende, jf. opkrævningslovens § 7, stk. 2.

En registreret oplagshaver, der har stillet sikkerhed, og som 1 måned efter, at virksomheden havde fået udleveret stempelmærkerne enten fra trykkeriet eller Skatteforvaltningen, ikke har betalt afgiften til Skatteforvaltningen, vil således blive opkrævet en månedlig rente med tillæg af 0,7 procentpoint. Renten regnes fra den dag, der ligger 1 måned efter udleveringen. Hvis stempelmærkerne er udleveret den 2. august, skal afgiften således være betalt den 2. september, og det vil være fra denne dato, at beløbet efter det foreslåede skal forrentes.

Det foreslås i *stk. 1, 3. pkt.*, at såfremt stempelmærkerne skal påsættes pakninger i et andet EU-land, vil virksomheden kunne få en yderligere kredit svarende til stempelmærkernes og varernes normale forsendelsestid til og fra det pågældende land.

Hensigten med det foreslåede er at tage højde for, at nogle virksomheder får produceret varer i andre EU-lande. Med det foreslåede vil der således ikke ske forskelsbehandling af virksomheder inden for EU. Det skal derfor stå virksomhederne frit for, om de vil producere deres varer i Danmark eller et andet EU-land. Hvis produktionen foregår i et andet EU-land, og varerne derfor skal forsendes efter fremstillingen, vil det med det foreslåede være muligt at give virksomhederne en længere kredittid svarerne til den normale forsendelsestid for stempelmærkerne og varerne til og fra det pågældende land. Det vil sige den tid, det normalt tager at få stempelmærkerne til det pågældende produktionsland og derefter få varerne til Danmark.

Hvis produktionen foregår i et tredjeland, vil det med det foreslåede ikke være muligt at opnå en længere kredittid.

Det foreslås i *stk. 1, 4. pkt.*, at forlængelse af kredittiden grundet påsætningen af stempelmærker i et andet EU-land alene vil kunne ske efter tilladelse fra Skatteforvaltningen.

Det foreslåede betyder, at en oplagshaver, som vil have påsat stempelmærker i et andet EU-land, skal anmode Skatteforvaltningen om tilladelse hertil.

Baggrunden for det foreslåede er, der efter *stk. 1, 4. pkt.*, gives en yderligere kredit for betalingen af afgiften til virksomheder, som får påsat stempelmærkerne i et andet EU-land.

Det foreslås i *stk. 2*, at hvis den sidste rettidige betalingsdag efter *stk. 1* er en banklukkedag, vil den førstkommande bankdag skulle anses som sidste rettidige betalingsdag.

Det betyder, at hvis den sidste rettidige betalingsdag f.eks. er en lørdag, søndag, en helligdag eller anden banklukkedag, vil den sidste rettidige betalingsdag skulle anses for at være den førstkommande bankdag. Det vil blandt andet medføre, at forældelsesfristen for kravet først løber fra denne dag.

Det foreslås i *stk. 3*, at den i *stk. 1* nævnte kredittid efter anmodning, og såfremt der er tale om særlige omstændigheder, vil kunne forlænges. Det betyder, at de registrerede oplagshavere kan anmode om, at kredittiden forlænges, hvis der er tale om særlige omstændigheder. De særlige omstændigheder kan f.eks. være særlig lagertid for varerne på grund af f.eks. større produktion til lager som følge af udskiftning af produktionsudstyr.

Ved anmodning om forlængelse af kredittiden vil der kunne lægges vægt på, at virksomhedens samlede gennemsnitlige lageromsætningshastighed for den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske overstiger kredittiden.

En ansøgning om forlængelse af kredittiden vil skulle sendes til Skatteforvaltningen inden køb af stempelmærker, og Skatteforvaltningen vil kunne stille krav om, at der ved ansøgningen f.eks. oplyses følgende:

Varens art, type og beløb, samt en specificeret opgørelse over den gennemsnitlige lageromsætningshastighed for den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske for den seneste 12 måneders periode.

Det foreslås i *stk. 4*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte nærmere regler for forlængelse af kredittiden efter det foreslåede *stk. 3*.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne fastsætte de nærmere regler for forlængelsen i de konkrete tilfælde, således at forlængelsen af kredittiden bliver tilpasset virksomhedens konkrete behov, men at der samtidig heller ikke gives forlængelse i længere tid end nødvendigt.

Det foreslås i *stk. 5*, at skatteministeren bemyndiges til at fastsætte den yderligere kredittid til påsætning af stempelmærker i andre EU-lande efter *stk. 1, 3. pkt.*

Det betyder, at skatteministeren får mulighed for ved bekendtgørelse af fastsætte nogle generelle forlængelser af kredittiden for virksomheder, der får påsat stempelmærker i andre EU-lande. Derved gives der mulighed for, at den forlængede kredittid bliver ens for alle lande. Herudover kan der tages højde for, at der gives ens kredittid for lande, hvor det tager lige lang tid at transportere stempelmærker til landet og derefter få varerne til Danmark.

Ad § 13 h

Det foreslås, at reglerne for fremstilling, udlevering og videresalg af stempelmærker samt godtgørelse af afgift fastsættes i § 13 h.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at stempelmærker vil skulle fremstilles ved Skatteforvaltningens foranstaltning og udleveres af Skatteforvaltningen til de registrerede oplagshavere, medmindre der er truffet andet aftale med Skatteforvaltningen.

Det betyder, at trykkeriet alene fremstiller stempelmærker på Skatteforvaltningens foranledning. Virksomhederne kan således ikke henvende sig direkte til trykkeriet med henblik på at få trykt stempelmærker uden om Skatteforvaltningen. Baggrunden herfor er, at afgiftsbetalingen baseres på stempelmærkebestillingen og udleveringen. Skatteforvaltningen skal derfor være ind over bestillingerne. Herudover kan virksomhederne stille sikkerhed. I disse tilfælde skal Skatteforvaltningen kunne kontrollere, om bestillingen ligger inden for sikkerheden.

Herudover betyder det, at stempelmærkerne udleveres til de registrerede oplagshavere fra Skatteforvaltningen, medmindre der er truffet anden aftale med Skatteforvaltningen. Det kunne f.eks. være, at oplagshaveren selv ønsker at stå for afhentningen direkte hos trykkeriet. I disse tilfælde vil trykkeriet skulle oplyse

Skatteforvaltningen om afhentningen. Baggrunden herfor er, at betalingstidspunktet regnes fra udleveringen, jf. den foreslåede § 13 g, stk. 1. Derfor skal Skatteforvaltningen have overblik over, hvornår stempelmærkerne til den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske er udleveret til virksomhederne.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at de registrerede oplagshavere kun må benytte de stempelmærker, som de selv har bestilt og modtaget.

Det betyder, at de stempelmærker, som den registrerede oplagshaver bestiller og får udleveret fra Skatteforvaltningen, alene må anvendes af den pågældende oplagshaver. En registreret oplagshaver må således alene benytte sine egne stempelmærker.

Baggrunden for det foreslåede er, at stempelmærkerne alene er til brug for den registrerede oplagshaver og dennes varer, da det er igennem stempelmærkerne, at afgiften bliver betalt. Den registrerede oplagshaver bestiller stempelmærkerne på baggrund af den konkrete nikotinkoncentration, dennes varer har, og/eller mængden i beholderne afhængig af om der er tale om røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Hvis de registrerede oplagshavere måtte sælge stempelmærkerne, ville stempelmærkerne miste noget af kontrolsikkerheden, da mærkerne kan være påsat varer med en højere nikotinkoncentration og/eller større mængde.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at afgiften vil skulle tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres.

Da afgiften afregnes på baggrund af bestilte stempelmærker, bør virksomhederne have mulighed for at levere ubrugte stempelmærkerne tilbage eller tilintetgøre disse, og derefter få tilbagebetalt afgiften. Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen, herunder betingelser for tilbagebetaling ved tilintetgørelse.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at afgiften ligeledes vil skulle tilbagebetales for stempelmærker påsat pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det betyder, at virksomhederne ligeledes vil kunne få tilbagebetalt afgiften for stempelmærker, som er påsat pakninger, der hos den registrerede oplagshaver eller under transporten til og fra virksomheden er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at det vil være en betingelse for tilbagebetaling af afgiften efter det foreslåede 2. pkt., at den registrerede oplagshaver kan dokumentere, at varerne er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt.

Det foreslåede betyder, at afgiften kun tilbagebetales, hvis de registrerede oplagshavere kan dokumentere, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller

nikotinholdige væske er fuldstændig tilintetgjort eller gået uigenkaldeligt tabt. Ved fuldstændig tilintetgjort eller uigenkaldeligt tabt vil skulle forstås, når varen er blevet gjort uanvendelig som vare. Det kan f.eks. være, at en eller flere beholdere med den pågældende vare går i stykker under transporten.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte de nærmere vilkår for tilbagebetalingen.

Det kan f.eks. være, at tilintetgørelsen skal ske efter Skatteforvaltningens tilladelse, førend afgiften kan tilbagebetales.

Ad § 13 i

Det foreslås, at de skærpede regnskabskrav for virksomheder, der er registreret som oplagshaver for afgift efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, og virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle fremgå af § 13 i.

Det betyder, at der indsættes en bestemmelse, som fastsætter de særlige skærpede regnskabskrav, som det foreslås at indføre for de registrerede oplagshavere og virksomheder, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Bestemmelserne foreslås ikke indført for de virksomheder, der er registreret for afgift efter forbrugsafgiftslovens øvrige bestemmelser, eller de virksomheder, der handler med de varer, som efter gældende ret er omfattet af loven. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere.

Baggrunden for det foreslåede er, at der forventes at være et incitament til omgåelse af blandt andet den foreslåede afgift på henholdsvis nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Der henvises i øvrigt til de nedenfor angivne almindelige bemærkninger pkt. 2.4.3.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at det vil være en betingelse for at opnå registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, at virksomheden eller personen har et lokale her i landet, som Skatteforvaltningen har godkendt inden registreringen.

Det betyder, at der alene vil kunne opnås registrering som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, for afgift efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, hvis virksomheden eller personen har et lokale her i landet. Herudover betyder det, at det med det foreslåede vil være et krav for registreringen som oplagshaver, at Skatteforvaltningen inden registreringen har godkendt lokalet. Skatteforvaltningen vil i den forbindelse blandt andet lægge vægt på, at lokalet kan anvendes til det formål, som virksomheden ønsker at benytte lokalet til, herunder om varer, der er

påsat stempelmærker, kan holdes lagermæssigt adskilt fra varer, hvor der ikke er påsat stempelmærker.

Det bemærkes, at lokalekravet således ikke vil gælde for virksomheder, der er registreret som oplagshavere efter § 14 a, stk. 8.

Det betyder, at virksomheder, der er registreret som oplagshavere for fjernsalg her i landet, ikke skal have et lokale her i landet, førend de kan lade sig registrere som oplagshavere. Baggrunden for det foreslåede er, at for at der kan være tale om fjernsalg, så skal virksomheden være hjemhørende i et andet land end Danmark. Det er således ikke muligt at udøve fjernsalg og have lokaler her i landet.

Det bemærkes, at § 14 a, stk. 8, nyaffattes med § 1, nr. 5, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 med ikrafttrædelse den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11, som følge af den foreslåede § 13 l, hvor det foreslås, at bagatelgrænsereglerne i § 14, stk. 2, ikke skal finde anvendelse for varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Uanset de foreslåede nyaffattelser af § 14 a, stk. 8, vil det foreslåede lokalekrav, som beskrevet under de nedenfor angivne almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1.2, ikke skulle finde anvendelse for virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter § 14 a, stk. 8.

Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.6 i de almindelige bemærkninger, og § 1, nr. 5, i lov nr. 2616 af 28. december 2021.

Det foreslås i *stk. 2*, at oplagshavere skal holde varer, der er påsat stempelmærke, lagermæssigt adskilt fra varer, der ikke er påsat stempelmærke.

Det betyder, at registrerede oplagshavere skal kunne holde røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske, der er påsat stempelmærker, og der dermed er betalt afgift af, lagermæssigt adskilt fra røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske, der ikke er påsat stempelmærker, og der dermed ikke er betalt afgift af.

Baggrunden for det foreslåede er, at oplagshavere, som beskrevet ovenfor, har ret til at modtage varer, hvor der ikke er betalt afgift, og fremstille varer. Oplagshavere vil derfor typisk have både varer, der er betalt afgift af, og varer, der ikke er betalt afgift af. Det foreslåede har til formål at gøre det lettere for Skatteforvaltningen at foretage deres kontrol af virksomhedens lager og de dertilhørende regnskaber, og at konstatere, om der er beregnet korrekt afgift.

Det foreslås i *stk. 3, 1. pkt.*, at virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, vil skulle føre et regnskab, som vil kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Det betyder, at virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle føre regnskab, som vil kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af de afgiftspligtige varer er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Da virksomhederne kan føre regnskabet enten fysisk eller i elektronisk form, vil regnskabs- og fakturareglerne i den foreslåede §§ 13 i og 13 j finde tilsvarende anvendelse herpå.

Baggrunden for det foreslåede er blandt andet, at den foreslåede afgift på nikotinholdige væsker har en størrelse, som forventes at give incitament til afgiftsunddragelse. Dette medfører behov for et øget kontroltryk, som vil rette sig mod både de registrerede virksomheder og detailhandlen. Der er således behov for, at Skatteforvaltningen har de nødvendige oplysninger til brug for deres kontrol. Der henvises i øvrigt til de nedenfor angivne almindelige bemærkninger pkt. 2.4.3.

Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med de pågældende varer til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere. Men bestemmelsen omfatter ligeledes de registrerede oplagshavere. Med det foreslåede vil disse virksomheder skulle føre regnskab, som skal kunne danne grundlag for opgørelsen af, om afgiften af den afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, er betalt, og hvorfra varerne er leveret.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen lettere kunne føre kontrol i de ikkeregistrerede virksomheder, da der vil blive fastsat regnskabskrav til disse virksomheder. Hvis virksomhederne ikke fører det nødvendige regnskab, vil Skatteforvaltningen kunne udstede bøder, hvis det kan konstateres, at overtrædelsen er sket forsætligt eller groft uagtsomt, jf. § 1, nr. 11 og 12, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Der henvises til § 1, nr. 11 og 12, i lov nr. 2616 af 28. december 2021, Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger, og bemærkningerne til § 2, nr. 15 og 16.

Det foreslås i *stk. 3, 2. pkt.*, at det af regnskaberne vil skulle fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået.

Det betyder, at det af regnskaberne nævnt i det foreslåede 1. pkt. vil skulle fremgå, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen kunne følge varerne og kunne konstatere, hvem der har leveret disse, og om/hvordan varerne er betalt. På den måde vil Skatteforvaltningen altså kunne konstatere, om den kontrollerede virksomheds regnskaber stemmer overens med regnskabet i virksomheden, som har stået for leverancen.

Det foreslås i *stk. 3, 3. pkt.*, at regnskabet vil skulle føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 ligeledes vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer.

Det betyder, at regnskabet i det foreslåede 1. og 2. pkt. vil skulle føres i overensstemmelse med reglerne i bogføringsloven, ligesom momslovens § 55 ligeledes vil skulle finde anvendelse på virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Alle virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil efter det foreslåede skulle føre et regnskab, der er i overensstemmelse med bogføringsloven, herunder overholde god bogføringsskik, som den er beskrevet i bogføringsvejledningen. Alle virksomheders regnskaber vil desuden skulle være i overensstemmelse med momslovens § 55. Dette medfører, at der skal føres et regnskab, der for det første kan danne grundlag for afgiftens berigtigelse, men derudover medfører henvisningen til momslovens § 55, at også regler udstedt i medfør af momslovens § 55 vil finde anvendelse. Efter gældende ret vil det omfatte §§ 72 og 73 bekendtgørelse nr. 2246 af 30. november 2021 om merværdiafgift (momsbekendtgørelsen).

Med dette menes, at de af virksomhedens transaktioner, der er relevante for regnskabsaflæggelsen, hurtigst muligt registreres i bogføringen, og at regnskabsmateriale, der ligger til grund for transaktionerne, opbevares på en måde, der med rimelighed sikrer, at materialet ikke går tabt. Derudover fordres, at de enkelte bilag forholdsvis nemt kan fremfindes. Det kræves tillige, at der i detailhandelsvirksomheder forefindes og benyttes et kasseapparat og i øvrigt føres kassekladde, at der forefindes dokumentation for køb/salg og ind- og udbetalinger, samt at der foretages daglige kasseafstemninger. Bestemmelser om beholdningsregnskab, udformning af dokumentation og dennes tilgængelighed og regler om overholdelse af bogføringsloven, herunder god bogføringsskik, vil gøre det muligt for Skatteforvaltningen enten at finde frem til den virksomhed, der skal betale afgiften i henhold til loven (hvilket normalt vil være fremstilleren eller importøren) eller at fastsætte og udstede en bøde til virksomheden, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 og § 1, nr. 11, i lov nr. 2616 af 28. december 2021, som ikke har orden i regnskaberne, og som opbevarer de afgiftspligtige varer.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at virksomhedens øvrige regnskabsmateriale vil skulle opbevares i virksomheden, medmindre det vil kunne gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage.

Den foreslåede bestemmelse angår, hvor virksomhedernes regnskabsmateriale skal opbevares.

Efter det foreslåede vil regnskabsmaterialet skulle være fysisk eller elektronisk tilgængeligt i virksomheden, medmindre dette kan gøres tilgængeligt for Skatteforvaltningen inden 5 hverdage. Denne frist er sat ud fra en vurdering af, at hvis regnskabsmaterialet befinder sig hos tredjemand (eksempelvis revisor), bør en anmodning om fremskaffelse af regnskabsmaterialet kunne ske inden for dette tidsrum. Der er alene tale om, at regnskabsmaterialet skal kunne gøres tilgængeligt. Revisor eller andre behøver således ikke at være til stede.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier for afgiftspligtige varer, der befinder sig på et forretningssted, vil skulle opbevares på forretningsstedet i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen.

Det betyder, at følgesedler, kvitteringer, kvitterede fakturaer eller fakturakopier skal opbevares og være direkte tilgængelige i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen, for afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der er til stede på virksomhedens forretningssted eller forretningssteder.

Med det foreslåede vil følgesedler og fakturakopier, som benyttes i forbindelse med selve leverancen, skulle opbevares i forretningslokalet, indtil varen forlader virksomheden. Som det vil fremgå under det foreslåede § 13 j, stk. 2, vil følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier dog mindst skulle opbevares i 3 måneder fra udstedelsen. Det betyder, at selv om virksomheden har solgt varerne, og disse derfor ikke er til stede i virksomheden, vil denne skulle opbevare følgesedler, kvitteringer eller fakturakopier i mindst 3 måneder efter udstedelsen. Dermed sikres det, at Skatteforvaltningen kan danne sig det bedst mulige overblik, når de er på kontrol på forretningsstedet.

Bestemmelsen vil skulle finde anvendelse, uanset om virksomheden anvender elektroniske kasseafstemninger. Dog vil følgesedler, når varerne befinder sig i virksomheden, skulle foreligge en fysisk følgeseddel. Følgesedler er altid fysiske og skal være tilgængelige på kontroltidspunktet, når varerne befinder sig på forretningsstedet. Følgesedler kan dog efterfølgende scannes ind og opbevares elektronisk, når varerne er solgt. Baggrunden for, at følgesedler skal foreliggende fysisk, er, at det ikke skal være muligt for virksomhederne at skaffe sig den nødvendige dokumentation efter, at Skatteforvaltningen har været på kontrol.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at regnskabsmaterialet, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser, vil skulle opbevares i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Det betyder, at virksomheder, der efter den foreslåede § 13 i, stk. 4, skal føre regnskab, vil skulle opbevare dette regnskabsmateriale, herunder fakturaer, fakturakopier, følgesedler og opgørelser i 5 år efter regnskabsårets afslutning.

Med det foreslåede vil der altså være krav om, at alle virksomheder, der handler med varer, som er afgiftspligtige efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, vil skulle opbevare regnskabsmaterialet i 5 år efter regnskabsårets afslutning. Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med det foreslåede stk. 5, 2. pkt., og § 90 i bekendtgørelse nr. 2246 af 30. november 2021 (momsbekendtgørelsen).

Det foreslås i stk. 5, 2. pkt., at detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag alene vil skulle opbevares i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Det betyder, at detailhandelsvirksomhedernes kassestrimler og tilsvarende interne bilag ikke vil være omfattet af det foreslåede krav om opbevaring af regnskabsmateriale i 5 år fra regnskabsårets afslutning, jf. det foreslåede stk. 5, 1. pkt., men alene i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet.

Denne regel er i overensstemmelse med momsbekendtgørelsens § 90 og vil skulle praktiseres i overensstemmelse med denne bestemmelse. Det fremgår af momsbekendtgørelsens § 90, at detailhandelsvirksomhederne kun skal opbevare kassestrimler og tilsvarende interne bilag i ét år fra tidspunktet for underskrivelsen af årsregnskabet. Med det foreslåede vil der være overensstemmelse mellem kravene til virksomhedernes opbevaring af regnskabsmateriale på momsområdet og afgiftsområdet.

Det foreslås i *stk. 6, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen finder ud af, at en virksomhed ikke efterlever reglerne til førelse af regnskab i de foreslåede § 13 i, stk. 2-5, vil Skatteforvaltningen kunne give den afgiftspligtige virksomhed eller person et påbud om at efterleve de i stk. 2-5 fastsatte bestemmelser.

Formålet med det foreslåede er at få virksomhederne til at følge de foreslåede regler om lagermæssig adskillelse og regnskabsreglerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således kunne udstede et påbud om at efterleve reglen om lagermæssig adskillelse af varer, der er betalt afgift af, og varer, der ikke er betalt afgift af (stk. 2), og om at regnskabsbestemmelserne (stk. 3-5) efterleves. Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med

afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 2-5 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne.

Det foreslås i *stk. 6, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter den foreslåede § 13 k, indtil påbuddet efter 1. pkt., vedrørende overtrædelse af en eller flere af de foreslåede bestemmelser i stk. 2-5, efterleves.

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et pressionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabsbestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse regnskabsbestemmelser efterleves, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på særligt nikotinholdige væsker, jf. de nedenfor angivne almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1.

Tvangsbøden vil kunne anvendes over for en virksomhed, selvom Skatteforvaltningen senere måtte udstede et bødeforelæg som følge af, at virksomheden har overtrådt regnskabsbestemmelserne (§ 1, nr. 11, i lov nr. 2616 af 28. december 2021). I relation hertil bemærkes, at en tvangsbøde ikke er en strafferetlig sanktion og derfor må anses som et mindre indgribende middel end et bødeforelæg. Uanset dette vil det imidlertid ikke være en forudsætning for at udstede bødeforelægget, at Skatteforvaltningen forud for udstedelsen har anvendt tvangsbøder med henblik på regnskabsbestemmelsernes overholdelse.

Det foreslås i *stk. 7, 1. pkt.*, at påbuddet vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Det betyder, at det påbud, som Skatteforvaltningen kan give efter det foreslåede stk. 6, vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, som virksomheden får et påbud for manglende efterlevelse af, og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden vil skulle gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Med det foreslåede stilles der således krav om, at Skatteforvaltningen, når denne udsteder et påbud, skal kunne redegøre for, hvilke præcise bestemmelser virksomheden ikke lever op til. Herudover stilles der krav om, at Skatteforvaltningen angiver, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger Skatteforvaltningen mener, at virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Skatteforvaltningen vil således ikke generelt kunne påpege, at virksomheden ikke overholder regnskabsreglerne, men skal kunne pege på de konkrete bestemmelser,

som ikke er overholdt, og fremvise en løsning for, hvordan virksomheden kan efterleve påbuddet.

Det foreslås i *stk. 7, 2. pkt.*, at påbuddet vil skulle gives skriftligt, og det vil skulle fremgå af påbuddet, at hvis påbuddet ikke efterleveres inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleveres.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil skulle give påbuddet skriftligt. Herudover betyder det, at det skal fremgå af påbuddet, at hvis ikke påbuddet efterleveres inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil modtageren efterlever påbuddet.

Med det foreslåede vil påbuddet således skulle afgives skriftligt. En mundtlig udtalelse fra Skatteforvaltningen vil ikke være tilstrækkelig til at kunne påvise, at der er udstedt et påbud. Herudover vil de daglige tvangsbøder efter det foreslåede først kunne pålægges virksomheden, hvis denne ikke inden den angivne frist efterlever påbuddet.

Ad § 13 j

Det foreslås endvidere at indsætte § 13 j, hvori de skærpede fakturakrav for virksomheder registreret som oplagshaver eller registreret varemodtager og virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal reguleres.

Det foreslås i *stk. 1, 1. pkt.*, at oplagshavere, der indfører eller modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, ved salg af disse varer vil skulle udstede faktura til virksomheder.

Det betyder, at virksomheder eller personer registrerede som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1, og som indfører eller modtager afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, skal udstede fakturaer til de virksomheder, som oplagshaveren sælger den afgiftspligtige varer til.

Med det foreslåede indføres der således en pligt for de virksomheder, som er registreret som oplagshaver med henblik på at afregne afgift af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, til at udstede fakturaer ved salg af disse varer. Hermed vil varerne kunne følges allerede fra udleveringen fra en registreret oplagshaver.

Det foreslås i *stk. 1, 2. pkt.*, at fakturaen vil skulle være forsynet med fortløbende nummer, fakturadato, oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Det betyder, at oplagshavere skal udstede fakturaer efter stk. 1, nr. 1, som er forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholder oplysninger om sælgers

navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris.

Forslaget skal ses i sammenhæng med det i § 13 i, stk. 3, 2. pkt., foreslåede, hvor det fremgår, at virksomheder, som handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, der er afgiftspligtige efter § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, i deres regnskabsmateriale vil skulle have oplysninger om, hvilke varer der er blevet leveret (art, mængde og pris), hvilken dag leverancen er sket, hvem der har leveret varerne, om varerne er betalt, og på hvilken måde betalingen er foregået. Med det foreslåede vil detailhandlen således få en række af de oplysninger, som skal fremgå af deres regnskabsmateriale fra den faktura, som de registrerede oplagshavere har udstedt. Herudover letter det Skatteforvaltningens kontrol, ved at det kan kontrolleres, om der er overensstemmelse mellem faktura og regnskaber. Herudover gør de foreslåede regler det muligt for Skatteforvaltningen at følge varerne.

Det foreslås i *stk. 2, 1. pkt.*, at leverandøren ved enhver leverance af afgiftspligtige varer til en virksomhed vil skulle udstede en følgeseddel.

Det betyder, at alle virksomheder, der leverer varer, som omfattes af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 a, stk. 1, vil skulle udstede følgesedler. Kravet angår således ikke kun virksomheder, der er registrerede eller som indfører eller modtager varerne fra udlandet. Der kan f.eks. også være tale om en grossist, som sælger til en detailhandler. Med det foreslåede lettes Skatteforvaltningens mulighed for at følge varernes bevægelser. Skatteforvaltningen får derved mulighed for at afgøre, hvem der i sidste ende er ansvarlig for, at de relevante afgifter betales.

Hvis leverancen sker til en privatperson, vil der efter det foreslåede ikke skulle udstedes en følgeseddel.

Det foreslås i *stk. 2, 2. pkt.*, at hvis leverancen betales kontant, vil leverandøren i stedet skulle udstede en kvittering.

Det betyder, at der ved alle leverancer af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, der betales kontant, vil skulle udstedes en kvittering.

Med det foreslåede vil kravet om følgesedler således gælde alle leverancer, som betales på andre måder end kontant. Hvis leverancen betales kontant, vil der skulle udstedes en kvittering for leverancen.

Det foreslås i *stk. 2, 3. pkt.*, at køberen, som er den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer, vil skulle opbevare følgesedler eller kvitteringer i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen på det forretningssted, hvor salget af de varer, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted.

Det betyder, at køberen, som er den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer, (f.eks. en detailhandler) skal opbevare følgesedlen eller kvitteringen i mindst 3 måneder fra udstedelsesdagen på det forretningssted, hvor salget af den afgiftspligtige varer omfattes af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som følgesedlen eller kvitteringen vedrører, finder sted. I f.eks. større butikskæder, som har et fælles varelager, vil følgesedler og fakturaer således skulle ligge i selve deres forretningslokale/udsalgssted (detailhandlen). Derved vil Skatteforvaltningen under deres kontrolbesøg kunne finde de relevante følgesedler og kvitteringer. Samtidig sikres, at det nødvendige regnskabsmateriale til at fastsætte et afgiftstilsvar vil være til stede hos den, der skal betale afgiften.

Det foreslås i *stk. 2, 4. pkt.*, at hvis varerne fordeles til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, vil køberen skulle udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti, som henviser til den oprindelige følgeseddel eller kvittering.

Det betyder, at hvis det parti afgiftspligtige varer omfattes af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, som en følgeseddel eller kvittering vedrører, fordeles til forskellige forretningssteder i køberens virksomhed, vil køberen skulle udarbejde interne følgesedler eller lignende for hvert enkelt vareparti. Køberen skal i denne sammenhæng forstås som den virksomhed, der får leveret de afgiftspligtige varer.

Med det foreslåede tages der højde for, at en virksomhed, som har flere forretningssteder/udsalgssteder, ikke blot opbevarer følgesedler på et varelager eller andet, men udarbejder materiale, som kan dokumentere, hvor i virksomheden det enkelte vareparti er flyttet hen. Det kan f.eks. være, at en kæde af forretningssteder i samme virksomhed har et varelager, hvor der sendes varer ud til det enkelte forretningssted efter behov. I disse tilfælde vil virksomheden, køberen, selv skulle udarbejde materiale, som kan følge varerne til det sted, hvor de skal sælges.

Det foreslås i *stk. 2, 5. pkt.*, at følgesedler eller kvitteringer vil skulle indeholde de samme oplysninger som fakturaer, jf. det foreslåede stk. 1, idet dog prisangivelser vil kunne undlades på følgesedler.

Det betyder, at kvitteringer og følgesedler skal være forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholde oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris. Kravet om prisangivelse vil dog efter det foreslåede ikke skulle gælde for følgesedler.

Det foreslås i *stk. 2, 6. pkt.*, at en kopi af en faktura, der opfylder betingelserne i stk. 1, kan erstatte en følgeseddel, såfremt fakturaen udleveres til virksomheden senest samtidig med leverancen.

Det betyder, at kravet til virksomhederne lettes således, at der kan anvendes kopier af fakturaer, som er forsynet med fortløbende nummer og fakturadato og indeholder oplysninger om sælgers navn, cvr- eller SE-nummer og adresse, købers navn og adresse samt leverancens art, mængde og pris i stedet for følgesedler. Det gælder dog alene i det omfang, at alle varer, som er omfattet af fakturaen udleveres eller sælges til én og samme køber/modtager senest samtidig med leverancen.

Det foreslås i *stk. 3*, at Skatteforvaltningen vil kunne fastsætte nærmere regler om følgende:

- 1) Overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter § 13 e, stk. 4.
- 2) Fakturaudstedelse.
- 3) Regnskabsførelse.

Det betyder, at Skatteforvaltningen bemyndiges til at kunne fastsætte de nærmere regler om overførelse af varer mellem registrerede virksomheder efter den foreslåede § 13 e, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse efter de i §§ 13 i og 13 j foreslåede regler, i det omfang Skatteforvaltningen finder det nødvendigt. Det kan f.eks. være ved handel mellem to registrerede virksomheder, hvor begge virksomheder påstår, at den anden skal betale afgiften. Her kan Skatteforvaltningen pålægge sælgeren fremadrettet klart at anføre på fakturaen, at der ikke er betalt afgift af varerne, hvorved køberen har afgiftspligtigheden.

Baggrunden for det foreslåede er, at Skatteforvaltningen bør have mulighed for at fastsætte de nærmere regler om disse forhold, hvis Skatteforvaltningen skønner det nødvendigt på baggrund af erfaringer fra kontrol m.v.

Det foreslås i *stk. 4, 1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne give den afgiftspligtige påbud om at efterleve de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser.

Det betyder, at hvis Skatteforvaltningen finder ud af, at en virksomhed eller person ikke efterlever kravene i de foreslåede § 13 j, stk. 1 eller 2, vil Skatteforvaltningen kunne give den afgiftspligtige virksomhed eller person et påbud om at efterleve de i stk. 1 og 2 fastsatte bestemmelser.

Baggrunden for det foreslåede er at få virksomhederne til at følge de foreslåede regler om lagermæssig adskillelse og regnskabsreglerne.

Med det foreslåede vil Skatteforvaltningen således kunne udstede et påbud om at efterleve fakturareglerne for de registrerede oplagshavere og registrerede varemottagere (stk. 1) og reglerne om leverandørens udstedelse af følgeseddel m.v. (stk. 2). Hvis Skatteforvaltningen i en kontrol ikke finder, at der er snydt med afgiften, men blot at regnskabsreglerne i de foreslåede stk. 1 eller 2 ikke er overholdt, vil Skatteforvaltningen kunne påbyde virksomheden at efterleve reglerne.

Det foreslås i *stk. 4, 2. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter § 13 k, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge den afgiftspligtige daglige tvangsbøder efter den foreslåede § 13 k, indtil påbuddet efter 1. pkt., vedrørende overtrædelse af en eller flere af de foreslåede bestemmelser i stk. 1 og 2, efterleves.

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et pressionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabsbestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse regnskabsbestemmelser efterleves, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på særligt nikotinholdige væsker, jf. de nedenfor angivne almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1.

Tvangsbøden vil kunne anvendes over for en virksomhed, selvom Skatteforvaltningen senere måtte udstede et bødeforelæg som følge af, at virksomheden har overtrådt regnskabsbestemmelserne (se § 1, nr. 11, i lov nr. 2616 af 28. december 2021). I relation hertil bemærkes, at en tvangsbøde ikke er en strafferetlig sanktion og derfor må anses som et mindre indgribende middel end et bødeforelæg. Uanset dette vil det imidlertid ikke være en forudsætning for at udstede bødeforelægget, at Skatteforvaltningen forud for udstedelsen har anvendt tvangsbøder med henblik på regnskabsbestemmelsernes overholdelse.

Det foreslås i *stk. 5, 1. pkt.*, at påbuddet vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Det betyder, at det påbud, som Skatteforvaltningen kan give efter det foreslåede stk. 4, vil skulle indeholde en henvisning til den relevante bestemmelse, som virksomheden får et påbud for manglende efterlevelse af, og en anvisning af, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger som virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse.

Med det foreslåede stilles der altså krav om, at Skatteforvaltningen, når denne udsteder et påbud skal kunne redegøre for, hvilke præcise bestemmelser, som virksomheden ikke lever op til. Herudover stilles der krav om, at Skatteforvaltningen angiver, hvilke konkrete handlinger eller foranstaltninger, som Skatteforvaltningen mener, at virksomheden skal gennemføre for at overholde den pågældende bestemmelse. Skatteforvaltningen vil således ikke generelt kunne sige, at virksomheden ikke overholder regnskabsreglerne, men skal kunne pege på de konkrete bestemmelser, som ikke er overholdt, og fremvise en løsning for, hvordan virksomheden kan efterleve påbuddet.

Det foreslås i *stk. 5, 2. pkt.*, at påbuddet vil skulle gives skriftligt, og det skal fremgå heraf, at hvis påbuddet ikke efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren heraf kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil påbuddet efterleves.

Det betyder, at Skatteforvaltningen skal give påbuddet skriftligt. Herudover betyder det, at det skal fremgå af påbuddet, at hvis ikke påbuddet efterleves inden for den angivne frist, vil modtageren af påbuddet kunne pålægges daglige tvangsbøder, indtil modtageren efterlever påbuddet.

Med det foreslåede vil en mundtlig udtalelse fra Skatteforvaltningen ikke kunne anses for et påbud. Herudover vil de daglige tvangsbøder efter det foreslåede først kunne pålægges virksomheden, hvis denne ikke inden den angivne frist efterlever påbuddet.

Ad § 13 k

Dernæst foreslås det, at der indsættes en ny bestemmelse som § 13 k, som skal regulere Skatteforvaltningens udstedelse af daglige tvangsbøder for påbud efter § 13 i, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5.

Det foreslås i *1. pkt.*, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse heraf daglige tvangsbøder for manglende efterlevelse af påbud, efter § 13 h, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5.

Det betyder, at Skatteforvaltningen vil kunne pålægge virksomheder, som ikke efterkommer et påbud efter de foreslåede § 13 i, stk. 6 og 7, eller § 13 j, stk. 4 og 5, daglige tvangsbøder. Tvangsbøderne vil skulle gives til ejeren af virksomheden eller den ansvarlige daglige ledelse. De foreslåede påbud i § 13 i, stk. 6 og 7, angår manglende efterlevelse af de foreslåede bestemmelser i § 13 i, stk. 2-5. Disse bestemmelser angår de skærpede regnskabskrav som foreslås fastsat for oplagshavere, registrerede varemottagere samt virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (f.eks. grossister eller detailhandlere). De foreslåede påbud i § 13 j, stk. 4 og 5, angår manglende efterlevelse af de foreslåede bestemmelser i § 13 j, stk. 1 og 2. Disse bestemmelser angår blandt andet de skærpede fakturakrav, som foreslås fastsat for oplagshavere, registrerede varemottagere samt virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (f.eks. grossister eller detailhandlere).

De foreslåede tvangsbøder vil skulle anses som et pressionsmiddel til at øge virksomhedernes incitament til at efterleve påbud og dermed efterleve de skærpede regnskabs- og fakturabestemmelser, som foreslås indført. Behovet for, at disse bestemmelser efterleves, skal navnlig ses i lyset af, at der forventes at være en forhøjet risiko for omgåelse af afgiften på særligt nikotinholdige væsker, jf. de nedenfor angivne almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1.

Som det fremgår af de foreslåede § 13 i, stk. 7, og § 13 j, stk. 5, vil varslet om de daglige tvangsbøder skulle gives samtidig med påbuddet. Varslingen vil skulle indeholde oplysninger om tvangsbødens størrelse, og der vil skulle tages forbehold for en eventuel senere forhøjelse af tvangsbøden (normalt en fordobling).

Det foreslås i 2. pkt., at de daglige tvangsbøder vil skulle udgøre mindst 1.000 kr. og vil kunne forhøjes af Skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

Det betyder, at de tvangsbøder, som Skatteforvaltningen vil kunne pålægge efter de foreslåede § 13 i, stk. 6 og 7, og § 13 j, stk. 4 og 5, vil skulle udgøre mindst 1.000 kr., og at de daglige tvangsbøder vil kunne forhøjes af Skatteforvaltningen med en uges skriftligt varsel.

Med det foreslåede sættes der en minimumsgrænse for, hvad de daglige tvangsbøder skal udgøre, men størrelsen på tvangsbøden beror i øvrigt på et konkret skøn. Der gælder et almindeligt proportionalitetsprincip i relation til daglige tvangsbøder. Det betyder, at tvangsbødernes størrelse ikke må stå i misforhold til den konkrete undladelse, dvs. karakteren af undladelsen. Ved fastsættelsen af tvangsbøden vil der også skulle tages hensyn til den oplysningspligtiges økonomiske formåen, således at pressionen har effekt. Hvis den fastsatte tvangsbøde ikke har givet resultat, vil Skatteforvaltningen efter det foreslåede kunne forhøje tvangsbøden med en uges skriftligt varsel.

Der vil kunne blive beregnet én daglig tvangsbøde, f.eks. på minimumsbeløbet 1.000 kr. pr. dag, uanset antallet af forhold. De daglige tvangsbøder vil blive givet for hver kalenderdag, det vil sige syv dage om ugen, og uafhængigt af virksomhedens åbningstider, aktivitet etc.

Når påbuddet efterleves, vil de tvangsbøder, som den oplysningspligtige har betalt, ikke blive tilbagebetalt, mens ikke betalte tvangsbøder vil bortfalde. Dette skyldes, at tvangsbøder er et pressionsmiddel og ikke en straf.

Endeligt foreslås der indsat en ny bestemmelse som § 13 l. Efter gældende ret kan virksomheder undlade at registrere sig som oplagshaver og undlade at betale afgift efter § 14 a, stk. 1, hvis mængden af de afgiftspligtige varer, svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 14 a, stk. 2.

Virksomheder, der vælger ikke at lade sig registrere i medfør af § 14 a, stk. 2, skal efter § 15, stk. 3, føre et løbende regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt.

Herudover kan virksomheder undlade at registrere sig som registreret varemodtager efter § 16 a, stk. 3, 2. pkt., hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 16 a, stk. 8.

Ad § 13 l

Det foreslås i § 13 l, at reglerne i lovens § 14 a, stk. 2-7, § 15, stk. 1, 3 og 4, § 16 a, stk. 1-8, § 21 og § 24, ikke skal finde anvendelse for virksomheder, der fremstiller, omhælder, ompakker, indfører eller fra udlandet modtager varer, der vil skulle betales afgift af efter de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, og personer, der er i besiddelse af varerne.

Det betyder, at bagatelgrænsereglerne i § 14 a, stk. 2 og § 15, stk. 3, og afregnings- og opgørelsesreglerne i § 14 a, stk. 3-7, og § 15, stk. 1 og 4, for registrerede oplagshavere foreslås ikke at skulle gælde for virksomheder, der fremstiller, indfører eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, virksomheder, der handler med sådanne varer, og personer, der er i besiddelse af varerne. Det drejer sig blandt andet om bagatelgrænsen for registrering som oplagshaver i forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 2. Der henvises i øvrigt til de nedenfor angivne almindelige bemærkninger 2.4.1.

Med det foreslåede vil alle virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager afgiftspligtige varer, skulle registrere sig som oplagshaver, uanset hvor lille en mængde afgiftspligtig røgfri tobak, nikotinprodukt eller nikotinholdig væske virksomheden fremstiller eller modtager. Dette skal blandt andet ses i sammenhæng med, at der indføres en straf for manglende registrering som oplagshaver i § 1, nr. 11, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Derfor bør det ikke være muligt at omgå registreringen ved at holde sig under bagatelgrænsen. Herudover medfører det foreslåede, at reglerne for afregning og opgørelse af afgiften ikke vil skulle finde anvendelse på den foreslåede afgift. Dette skal ses i sammenhæng med, at det foreslås, at der indføres en stempelmærkeordning, hvor afgiften betales i forbindelse med bestillingen af stempelmærker, medmindre virksomheden har stillet sikkerhed.

Det foreslåede skal herudover ses i sammenhæng med den foreslåede stempelmærkeordning, hvorefter afregningen af afgiften foreslås at skulle ske på baggrund af bestilling af stempelmærker og dermed ikke som en månedlig angivelse og indbetaling.

Det bemærkes, at forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, hvorefter oplagshavere skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer, fortsat foreslås at skulle finde anvendelse. Baggrunden herfor er, at de registrerede oplagshavere for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdig væske ligeledes foreslås at skulle føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af uberigtigede varer og udleveringen af afgiftspligtige varer.

Det foreslåede betyder herudover, at reglerne om registrering som varemottager efter § 16 a heller ikke vil skulle finde anvendelse. Dette skal blandt andet ses i sammenhæng med, at der foreslås en stempelmærkeordning. For den gældende

ordning for cigaretter og røgtobak er det ikke muligt at være varemottagerregistreret. Det foreslås, at dette heller ikke vil være muligt for de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Da det foreslås, at der ikke skal være mulighed for varemottagerregistrering, vil forbrugsafgiftslovens § 21 heller ikke være relevant i forhold til de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. § 21 fastsætter, at udover den personkreds, som er nævnt i opkrævningslovens § 10, så hæfter også de i forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3, nævnte varemottagere og personer, der er i besiddelse af varerne. Der henvises i øvrigt § 1, nr. 10, i lov nr. 2616 af 28. december 2021, om hæftelsesregler for afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Endeligt betyder det foreslåede, at godtgørelsesreglen i forbrugsafgiftslovens § 24, stk. 1, ikke vil skulle finde anvendelse. Baggrunden for det foreslåede er, at der i § 13 h foreslås indsat en specifik godtgørelsesordning for røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, som er baseret på stempelmærkeordningen. Godtgørelsen af de foreslåede afgifter på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker samt afgiften på røgfri tobak vil således skulle ske på baggrund af tilbageleverede eller tilintetgjorte stempelmærker.

Som nævnt ovenfor har det af lovtekniske årsager været nødvendigt at ophæve og genindsætte 13 bestemmelser for at yde teknisk bistand til det efterspurgte ændringsforslag, og ovenfor fremgår bemærkninger til de enkelte bemærkninger svarende til de specielle bemærkninger med nødvendige ændringer.

Idet de almindelige bemærkninger også indgår som fortolkningsbidrag ved afgørelser, der skal træffes efter de pågældende bestemmelser, er det valgt også at indsætte de væsentligste dele af de almindelige bemærkninger nedenfor, som de fremgik af Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat dog tilpasset nærværende ændringsforslag. De almindelige bemærkninger indeholder således bl.a. baggrunden for indførelsen af de pågældende bestemmelser i L 89, og Skatteministeriets overvejelser i den forbindelse.

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

Bestemmelsernes væsentligste formål er at styrke folkesundheden i Danmark.

Formålet er blandt andet at indføre afgift på nikotinprodukter. Initiativet fremgår som ét af syv initiativer fra regeringens handleplan om Skærpede krav og styrket kontrol med handel af tobak.

Som det fremgår af handleplanen, er kreativiteten stor, når der udvikles nye afhængighedsskabende nikotinprodukter. Der dukker således fortsat nye nikotinprodukter op, der kan supplere eller erstatte de traditionelle tobaksprodukter, og som ikke er pålagt afgift, fordi de ligesom e-cigaretter ikke indeholder tobak.

Nikotin er imidlertid afhængighedsskabende og sundhedsskadeligt uanset i hvilken form, det optræder. Regeringen ønsker derfor at lægge afgifter på nikotinprodukter.

Forslaget skal ses i sammenhæng med indførelse af afgift på væsker til e-cigaretter (også kaldet e-væsker), som regeringen (Socialdemokratiet), Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet aftalte i forbindelse med Finansloven for 2020. Det foreslås, at nikotinprodukter reguleres på samme måde som nikotinholdige væsker.

Med bestemmelserne foreslås det desuden at sammenlægge de to afgiftskategorier for røgfri tobak til én. Derved opnås en enklere og mere gennemskuelig lovgivning, hvor virksomhederne ikke længere vil skulle sondre mellem forskellige afgiftskategorier, som der ikke vurderes at være fagligt grundlag for at opretholde.

Desuden foreslås, at røgfri tobak omfattes af den samme regulering som nikotinprodukter og nikotinholdige væsker.

Med ændringsforslag nr. 8 foreslås det af lovtekniske årsager at ophæve de vedtagne bestemmelser om afgift på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker og vedtage dem på ny.

2. Hovedpunkter

2.1. Indførelse af afgift på nikotinprodukter

2.1.1. Gældende ret

I lov om forskellige forbrugsafgifter (herefter forbrugsafgiftsloven) er der fastsat bestemmelser om afgift på en række forskellige varer, herunder f.eks. cigarettepapir, skrå og røgfri tobak.

Efter gældende ret skal der ikke betales afgift af nikotinprodukter, som ikke indeholder tobak.

2.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre afgift på nikotinprodukter. Baggrunden for det foreslåede er regeringens handleplan om Skærpede krav og styrket kontrol med handel af tobak. I dag findes blandt andet nikotinposer, der ligner tyggetobak og snus. Produktet indeholder ikke tobak men nikotin, smagsstoffer m.v. Nikotinposer anvendes ofte på samme måde som snus og tyggetobak ved at placere posen under læben.

De bestemmelser, som med ændringsforslag nr. 7 foreslås indsat i lovforslaget, skal blandt andet ses i sammenhæng med lov nr. 1588 af 27. december 2019 om forhøjelse af tobaksafgifterne, lov nr. 2071 af 21. december 2020 om udmøntning af den nationale handleplan mod børn og unges rygning og lov nr. 2616 af 28. december 2021 om bl.a. indførelse af afgift på nikotinprodukter, sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak, hvor regeringen sætter stærkt ind for at stoppe og forebygge tobaksrygning og nikotinafhængighed, herunder særligt i forhold til børn og unge, som er meget prisfølsomme. Ved lov nr. 2071 af 21. december 2020 blev tobakssurrogater omfattet af samme regulering som tobaksvarer, hvad angår reklameregler, sponsorering, forbud mod synlig anbringelse og fremvisning, aldersgrænse, røgfri skolematrikler og røgfri skoletid, ligesom der skal sundhedsadvarsler på pakkerne på linje med dem, der findes på e-cigaretter. Tobakssurrogater er i den forbindelse defineret som et produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller en elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler. Derudover er udstyr, der er beregnet til at blive benyttet sammen med produktet, omfattet.

Det foreslås, at der fastsættes en afgift på 5,5 øre pr. mg nikotin. Afgiften på produktet er således proportional med indholdet af nikotin, hvilket tilskynder forbrugeren til at anvende nikotinprodukter med et lavere indhold af nikotin.

Ved nikotinprodukter vil skulle forstås alle produkter, der indeholder nikotin, og som ikke er røgfri tobak efter forbrugsafgiftslovens § 13, en nikotinholdig væske efter § 13 a, stk. 1, eller en tobaksvarer omfattet af tobaksafgiftsloven. Definitionen foreslås dermed at skulle dække alle produkter, der indeholder nikotin uanset den tiltænkte brug af nikotinproduktet. Den tiltænkte brug af produktet er dermed ikke afgørende for, om produktet er afgiftspligtigt. Det afgørende er, hvorvidt produktet indeholder nikotin. Hvis et produkt indeholder nikotin, vil det således være omfattet af afgiftspligten, medmindre nikotinproduktet er omfattet af de foreslåede fritagelser. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinholdige produkter, der ikke er direkte fritaget.

Det foreslås at fritage nikotinprodukter, som er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler. Dette vil være i overensstemmelse med den øvrige afgiftslovgivning, hvor lægemidler også er fritaget for afgift. Der kan i den forbindelse f.eks. henvises til chokoladeafgiftsloven, hvor nikotintyggegummi er fritaget for afgift.

Det foreslås, at den nye afgift indsættes i forbrugsafgiftsloven, som i forvejen indeholder afgifter på blandt andet røgfri tobak og cigarettepapir. Dermed bliver

afgiften omfattet af de gældende regler i denne lov, herunder blandt andet reglerne om registrering, kontrol og regnskab, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1 og 2.4.2, gældende regler om straf og de yderligere regnskabsbestemmelser, som foreslået indsat i lovforslaget med ændringsforslag nr. 7, og som beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.3. og de yderligere straffebestemmelser, som indsat med lov nr. 2616 af 28. december 2021, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

Erfaringsmæssigt er der svig på tobaksområdet, hvilket også forventes at blive tilfældet for nikotinprodukter.

På baggrund af risikoen for svig foreslås det, at der indføres særlige regnskabs- og fakturabestemmelser og regler om skærpede bøder for overtrædelse af registrerings- og regnskabsreglerne og en stempelmærkeordning i lighed med, hvad der gælder for nikotinvæsker for at mindske omgåelse af reglerne, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2, 2.4.3 og Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

2.2. Sammenlægning af afgift for røgfri tobak

2.2.1. Gældende ret

Efter forbrugsafgiftslovens § 13, stk. 1, skal der betales afgift af karduskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 113 kr. pr. kilogram. Efter bestemmelsens stk. 2 skal der betales afgift af anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. Afgiften beregnes pr. kilogram og udgør 410 kr. og 76 øre pr. kilogram.

Med Aftale om finanslov for 2020 blev regeringen, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten og Alternativet enige om at forhøje afgifterne for tobak ad to omgange. Det er ved lov nr. 1588 af 27. december 2019 fastsat, at afgifterne for røgfri tobak – sammen med de øvrige tobaksafgifter – skal forhøjes den 1. januar 2022. Herefter udgør afgiftssatsen for karduskrå og snus til nasalt brug, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. 126,93 kr. pr. kilogram og satsen for anden røgfri tobak, som er lovligt at markedsføre efter lov om tobaksvarer m.v. udgør 461,37 kr. pr. kilogram, jf. § 2, nr. 3, i lov nr. 1588 af 27. december 2019.

2.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at nyaffatte forbrugsafgiftslovens § 13, således at bestemmelsen, som efter gældende ret er opdelt i to afgiftskategorier med forskellig afgiftssats, bliver slået sammen til én afgiftskategori med samme afgiftssats. Det medvirker til, at afgiften både forenkles og er bedre balanceret i forhold til den nye afgift på nikotinprodukter, og ikke giver incitament til substitution.

Det foreslås, at den nye og samlede afgiftssats fastsættes til den afgiftssats, som fra og med den 1. januar 2022 gælder for anden røgfri tobak, jf. § 2 nr. 3, i lov nr. 1588 af 27. december 2019. Det betyder, at der efter bestemmelsen vil skulle betales en afgift på 461 kr. og 37 øre pr. kilogram for alle typer af røgfri tobak fra og med den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11.

Ved røgfri tobak forstås blandt andet karduskrå, snus til nasalt brug, tyggetobak og anden røgfri tobak. Med det foreslåede er ikke tiltænkt en ændring af det afgiftspligtige vareområde for røgfri tobak, som således er uændret. Enhver form for røgfri tobak vil med det foreslåede fremover skulle pålægges samme afgiftssats.

I forhold til afgrænsningen mellem røgfri tobak og den foreslåede afgift på nikotinprodukter bemærkes, at røgfri tobak skal forstås som produkter, der helt eller delvist indeholder tobak, mens nikotinprodukter skal forstås som produkter, der hverken helt eller delvist indeholder tobak.

Det foreslås, at nyaffattelsen træder i kraft den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11.

Baggrunden for det foreslåede er, at det kan være vanskeligt at afgøre, om et produkt skal anses som karduskrå, snus til nasal brug eller anden røgfri tobak, og dermed efter hvilken afgiftssats der skal betales afgift. Med sammenlægningen af de to afgiftskategorier for røgfri tobak opnås en enklere og mere gennemskuelig lovgivning, hvor virksomhederne ikke længere vil skulle sondre mellem forskellige afgiftskategorier. Desuden vurderes der ikke at være hensyn, der begrundet opretholdelse af differentierede afgiftssatser.

Det foreslås, at røgfri tobak omfattes af den samme regulering som nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det skyldes blandt andet, at nikotinprodukter såsom nikotinposer er substituerbare med røgfri tobak som f.eks. tyggetobak, hvorfor det findes hensigtsmæssigt, at alle tre produkter (røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker) underlægges samme regulering. Med det foreslåede indføres der blandt andet særlige regnskabs- og fakturabestemmelser og regler om skærpede bøder for overtrædelse af registrerings- og regnskabsreglerne og en stempelmærkeordning for at mindske omgåelse af reglerne. Det betyder samtidig, at reglerne for angivelse af afgift af røgfri tobak ændres fra og med den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11, således at virksomhederne ikke længere skal indgive en månedlig angivelse, men skal angive afgift igennem den foreslåede stempelmærkeordning, hvor angivelse og betaling af afgiften, som udgangspunkt vil skulle ske i forbindelse med bestilling af stempelmærker. I øvrigt henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2, 2.4.3 og Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

2.3. Afgift på nikotinholdige væsker

2.3.1. Gældende ret

I forbrugsafgiftsloven er der fastsat bestemmelser om afgift på en række forskellige varer, herunder f.eks. cigarette, skrå og røgfri tobak.

Ved lov nr. 2616 af 28. december 2021 blev der indsat et nyt afsnit i forbrugsafgiftsloven, Afsnit IX a, Afgift af nikotinholdige væsker, som indeholder ti nye paragraffer, §§ 13 a-13 j.

Lov nr. 1182 af 8. juni 2021 blev af lovtekniske årsager ophævet, jf. § 13 i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Bestemmelserne blev i en tilrettet version genindsat ved § 2 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 som §§ 13 a-13 j i afsnit IX, Afgift af skrå og snus (røgfri tobak). Med ændringsforslag nr. 8 foreslås det at indsætte et nyt nummer i lovforslagets § 18, hvor det foreslås, at § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 ophæves. Baggrunden herfor er, at der er ønske om at forlænge "clean market"-perioden for røgfri tobak, som ikke får ændring i afgiftssatsen som følge af sammenlægningen af afgiftssatserne for røgfri tobak. Ophævelsen er således alene en lovteknisk nødvendighed, da det ikke er muligt at ændre i vedtagne, men ikke ikrafttrådte, regler. §§ 13-13 c, § 13 d, stk. 1-3, 6 og 7, og §§ 13 e-13 l har det samme materielle indhold, som de bestemmelser, der blev vedtaget med § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. I § 13 d, stk. 4 og 5, består den materielle ændring i, at "clean market"-perioden for røgfri tobak, som ikke får ændring i afgiftssatsen som følge af sammenlægningen af afgiftssatserne for røgfri tobak, foreslås forlænget til 12 måneder.

2.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås at indføre afgift på nikotinholdige væsker. Baggrunden for det foreslåede er, at finansloven for 2020 indeholder et initiativ om indførelse af en ny afgift på væsker til e-cigaretter. Det blev aftalt, at afgiften skulle udgøre 2 kr. pr. milliliter e-væske. I dag findes e-væsker både med indhold af nikotin og uden indhold af nikotin. E-væsker med nikotin kan enten være baser uden smag eller være blandet med en væske med smag. E-væsker uden nikotin vil typisk være væsker, som indeholder en smag, og kan blandes med nikotinbasen, hvis brugeren ønsker nikotin i.

De bestemmelser, som med ændringsforslag nr. 7 foreslås indsat i lovforslaget, skal blandt andet ses i sammenhæng med lov nr. 1588 af 27. december 2019 om forhøjelse af tobaksafgifterne og lov nr. 2071 af 21. december 2020 om udmøntning af den nationale handleplan mod børn og unges rygning, hvor regeringen sætter stærkt ind for at stoppe og forebygge tobaksrygning og nikotinafhængighed, herunder særligt i forhold til børn og unge, som er meget prisfølsomme. I lov nr. 2071 af 21. december 2020 forbydes salg af e-væsker med kendetegnende aromaer, bortset fra mentol og tobak, i Danmark fra og med den 1. april 2021. For

væsker, der er produceret før den 1. april 2021, gjaldt forbuddet dog først fra og med den 1. april 2022.

Det foreslås, at der fastsættes to afgiftssatser. En afgift på 1,5 kr. pr. milliliter nikotinholdig væske, når væsken indeholder 12 mg nikotin eller derunder pr. milliliter, og en afgift på 2,5 kr. pr. milliliter nikotinholdig væske, når væsken indeholder over 12 mg nikotin pr. milliliter. Det foreslås at indføre to afgiftssatser, da selve afgiften og det afgiftspligtige vareområde alene omfatter de nikotinholdige væsker. Det betyder, at der uden differentierede afgiftssatser ville være et afgiftsincitament for forbrugeren til at købe nikotinholdig væske med højt nikotininhold, og derefter blande/fortynde væsken til den ønskede koncentration. Forholdet mellem de to afgiftssatser og koncentrationen af nikotin gør, at der ikke bliver noget afgiftsmæssigt incitament til at købe en væske med 20 mg nikotin pr. milliliter og fortynde denne frem for at købe en på 12 mg nikotin pr. milliliter.

Ved nikotinholdig væske vil skulle forstås alle nikotinholdige væsker. Definitionen foreslås dermed at skulle dække både nikotinholdige væsker, der kan forbruges direkte i e-cigaretter, og nikotinholdige væsker, der kan bruges til at fremstille væsker, der kan forbruges i e-cigaretter. Nikotinholdige væsker vil således ikke nødvendigvis være e-væsker. Med den foreslåede definition vil den tiltænkte brug af væsken ikke være afgørende for, om væsken er afgiftspligtig. Det foreslås derfor, at det afgiftspligtige vareområde defineres som ”nikotinholdige væsker”. Hvis en væske således indeholder nikotin, vil den være omfattet af afgiftspligten, uanset om den kan forbruges eller er tiltænkt forbrugt i en e-cigaret, medmindre væsken er omfattet af de foreslåede fritagelser. Dermed vil afgiften omfatte alle nikotinholdige væsker, der ikke er direkte fritaget.

Det foreslås at fritage nikotinholdige e-væsker, som er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, eller som markedsføres som medicinsk udstyr forsynet med CE-mærkning i overensstemmelse med bekendtgørelse nr. 957 af 29. april 2021 om medicinsk udstyr og produkter uden medicinsk formål. Dette vil være i overensstemmelse med den øvrige afgiftslovgivning, hvor lægemidler også er fritaget for afgift. Der kan i den forbindelse f.eks. henvises til chokoladeafgiftsloven, hvor nikotintyggegummi er fritaget for afgift. Herudover foreslås det at fritage nikotinholdige e-væsker, som er omfattet af kapitel 5 i lov om kemikalier (herefter kemikalieloven). Der er tale om enten giftige eller meget giftige stoffer og blandinger, som er omfattet af et regelsæt, hvor der kræves rekvisition for at købe stofferne og blandingerne, medmindre man er direkte fritaget for rekvisitionskravet i kemikalieloven.

Det foreslås, at den nye afgift indsættes i forbrugsafgiftsloven, som i forvejen indeholder afgifter på blandt andet røgfri tobak og cigaretpapir. Dermed bliver afgiften omfattet af de gældende regler i denne lov, herunder blandt andet reglerne om

registrering, kontrol og regnskab, jf. i de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1 og 2.4.2, gældende regler om straf og de yderligere regnskabsbestemmelser, som med ændringsforslag nr. 7 foreslås indsat i lovforslaget, og som beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.3., og de yderligere straffebestemmelser, som blev indsat med lov nr. 2616 af 28. december 2021, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslåede afgiftsniveau vil betyde, at varenes pris i gennemsnit bliver omtrent fordoblet. Det antages derfor, at der vil opstå et illegalt marked for disse produkter, og at der vil være et stærkt incitament til at unddrage sig afgift. Jo højere afgiften er, jo større er incitamentet til omgåelse af reglerne.

Herudover er der erfaringsmæssigt svig på tobaksområdet, hvilket også forventes at blive tilfældet for e-væskemarkedet. E-væsker fylder ikke meget og er lette at transportere. Selv relativt små mængder væske vil have en stor værdi og kunne dække et stort forbrug.

Endeligt vurderes det, at der i detailledet relativt let kan blandes (forarbejdes eller fremstilles) e-væsker. For at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin må markedsføres i Danmark, skal de være anmeldt efter reglerne i lov om elektroniske cigaretter. Hvis produkterne ikke er anmeldt, er de ikke lovlige at markedsføre. I afgiftsmæssig henseende vil blanding af e-væsker og dermed potentielt produktion af nye e-væsker umiddelbart betyde, at detailhandlere anses for at fremstille eller forarbejde afgiftspligtige nikotinholdige væsker. Alle virksomheder, som vil fremstille eller forarbejde nikotinholdige væsker, skal efter det foreslåede registreres som oplagshaver hos Skatteforvaltningen.

På baggrund af ovenstående om incitamentet til omgåelse af reglerne foreslås det, at der indføres særlige regnskabs- og fakturabestemmelser og regler om skærpede bøder for overtrædelse af registrerings- og regnskabsreglerne og en stempelmærkeordning for at mindske omgåelse af reglerne, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2, 2.4.3 og Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

2.4. Regulering af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

2.4.1. Registrering, bagatelgrænse, kontrol m.v.

2.4.1.1. Gældende ret

Virksomheder, der fremstiller eller fra udlandet modtager varer, som er afgiftspligtige efter forbrugsafgiftsloven, herunder røgfri tobak, skal som udgangspunkt registreres som oplagshavere hos Skatteforvaltningen. Skatteforvaltningen vil udstede et bevis for registreringen, jf. forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 1. Når en virksomhed er registreret, gælder der en række regler om blandt andet angivelse og

indbetaling af afgift, kontrol, hæftelse m.v. For angivelse og indbetaling henvises der til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.2.

I § 14 a, stk. 2, er der fastsat en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder kan undlade at registrere sig som oplagshavere og dermed undlade at betale afgift. Virksomheder kan undlade at registrere sig som oplagshaver og betale afgift, hvis mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder. Denne bagatelgrænse gælder for alle afgifter omfattet af forbrugsafgiftsloven, herunder afgiften af røgfri tobak.

I § 14 a, stk. 8, er det fastsat, at virksomheder, der er registreret efter momslovens § 47, stk. 1, og som her i landet sælger afgiftspligtige varer ved fjernsalg, skal registrere sig som oplagshaver. Det betyder, at en virksomhed, der yder fjernsalg med f.eks. røgfri tobak, skal registreres for fjernsalg, når den opfylder betingelserne i § 14 a, stk. 8.

Skatteforvaltningen kan tillade, at afgiftsberigtigelsen for varer omfattet af forbrugsafgiftslovens § 3 (glødepærer m.v.) og § 11 (kaffe m.v.), og som modtages fra udlandet i erhvervsmæssigt øjemed, afregnes efter reglerne i lovens § 16 a, stk. 1-7. Det betyder, at virksomheder, der ikke er registrerede som oplagshavere, men som modtager afgiftspligtige varer fra udlandet, skal registreres som registrerede varemottagere, jf. forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3. Anmeldelse til registrering sker hos Skatteforvaltningen. I praksis tillader Skatteforvaltningen også, at afgiftsberigtigelsen for varer omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13 (røgfri tobak) kan ske efter § 16 a, stk. 1-7.

Efter forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 8, er der ligeledes en bagatelgrænse for, hvornår virksomheder kan undlade at registrere sig som registrerede varemottagere og dermed undlade at betale afgift. Ved indførsel eller modtagelse af afgiftspligtige varer kan en virksomhed undlade at registrere sig som registreret varemottager og undlade at betale afgift, hvis mængden af indførte og modtagne afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Den årlige periode er virksomhedens regnskabsår, dog højst 12 på hinanden følgende måneder.

Forbrugsafgiftsloven indeholder en række bestemmelser om, hvordan afgiften kontrolleres, og om Skatteforvaltningens handlemuligheder ved manglende afgiftsbetaling.

For varemottagere har Skatteforvaltningen mulighed for at pålægge virksomheder, der gentagne gange ikke betaler afgiften rettidigt, at afgive en angivelse og betale afgift ved varernes modtagelse, jf. § 16 a, stk. 6. Det betyder, at den registrerede varemottager ikke kan benytte månedsafregning, men må angive og afregne for hver enkelt forsendelse.

Skatteforvaltningen har mulighed for at udføre kontrol i medfør af lovens § 17. Skatteforvaltningen har f.eks., hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af de virksomheder, der er omfattet af loven, og til at efterse virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger, øvrige regnskabsmateriale samt korrespondance m.v., jf. § 17, stk. 1. Hvis det i stk. 1, nævnte materiale findes elektronisk, omfatter Skatteforvaltningens adgang også dette materiale, jf. stk. 6. Herudover skal leverandører af materialer eller dele til fremstilling af de efter loven afgiftspligtige varer efter begæring af Skatteforvaltningen meddele forvaltningen oplysninger om leverancer til de i henhold til loven afgiftspligtige virksomheder, jf. § 17, stk. 2. Efter bestemmelsens stk. 3 er virksomheder, der forhandler afgiftspligtige varer, pligtige til efter begæring fra Skatteforvaltningen at meddele forvaltningen oplysninger om indkøb af sådanne varer. Endvidere er Skatteforvaltningen berettiget til at foretage eftersyn af varer under transport, når varerne erhvervsmæssigt sælges fra udlandet eller erhvervsmæssigt transporteres til andre end oplagshavere, jf. § 17, stk. 4. Endeligt har Skatteforvaltningen, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til at foretage eftersyn af varebeholdninger og regnskaber m.v. hos de i stk. 2-4 omhandlede virksomheder, jf. stk. 5. Skatteforvaltningen har herudover mulighed for at få bistand af politiet til kontrollen efter § 17, jf. § 23.

Hvis en virksomhed ikke rettidigt efterkommer et pålæg om at stille sikkerhed, jf. opkrævningslovens § 11, kan Skatteforvaltningen efter forbrugsafgiftslovens § 20 inddrage registreringen af virksomheden, indtil der er stillet sikkerhed.

I forhold til hæftelse er det i § 21 fastsat, at foruden den personkreds, der er omhandlet i opkrævningslovens § 10, hæfter de i forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 3, nævnte varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betaling af afgift efter bestemmelserne i denne lov. Det betyder, at ud over selskabet, fonden, foreningen m.v. eller den, der som ejer, forpagter eller lignende driver virksomheden for egen regning, hæfter også varemottagere og den, der er i besiddelse af varen, for betalingen af afgiften.

2.4.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Idet afgiften på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker efter det foreslåede vil blive indsat i forbrugsafgiftsloven, vil afgiften, jf. de foreslåede § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, blive en del af det gældende regelsæt i forbrugsafgiftsloven om blandt andet kontrol og straf. Afgiften på røgfri tobak er allerede omfattet af disse regler.

Det foreslås, at virksomheder, der fremstiller eller modtager nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker fra udlandet, skal registreres som oplagshavere, jf. § 14 a, stk. 1.

Det foreslås herudover, at virksomheder, der fremstiller røgfri tobak, eller som modtager røgfri tobak fra udlandet, vil skulle registreres som oplagshavere. Virksomheder, der bliver omfattet af den nye sammenlagte afgift for røgfri tobak, vil endvidere blive pålagt krav om regnskabsførelse, lokalegodkendelse, stempelmærkeordning m.v.

Ud over at virksomheder, der fremstiller eller modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker fra udlandet vil skulle registreres som oplagshavere, foreslås det, at der indsættes en bestemmelse i § 14 a, stk. 1, om, at virksomheder, som ompakker/omhælder afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter), også vil skulle registreres som oplagshavere. Ud over at udvide registreringen til også at omfatte virksomheder, der ompakker/omhælder røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, foreslås det også at indføre et krav om lokalegodkendelse, således at en oplagshavers lokaler skal godkendes af Skatteforvaltningen, inden virksomheden kan opnå registrering.

Med indsættelsen af den foreslåede afgift på henholdsvis nikotinprodukter og nikotinholdige væsker i forbrugsafgiftsloven, vil virksomheder, der sælger afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, (nikotinholdige væsker og nikotinprodukter) ved fjernsalg, skulle registreres som oplagshavere efter forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8. Det bemærkes, at § 14 a, stk. 8, bliver nyaffattet i § 1, nr. 5, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Det foreslås, at ikrafttrædelsestidspunktet for bestemmelsen fastsættes til den 1. oktober 2022, jf. ændringsforslag nr. 11. Nyaffattelsen af forbrugsafgiftslovens § 14 a, stk. 8, sker som følge af den foreslåede § 13 l (som med ændringsforslag nr. 7t foreslås indsat i lovforslagets § 7), og hvorefter det foreslås, at bagatelgrænsereglerne i forbrugsafgiftslovens § 14, stk. 2, ikke skal finde anvendelse for varer omfattet af § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1. Uanset nyaffattelsen af § 14 a, stk. 8, vil det foreslåede lokalekrav, som beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1.2, ikke skulle finde anvendelse for virksomheder, der er registreret som oplagshaver efter § 14 a, stk. 8.

Lokalekravet vil således alene gælde for virksomheder, der skal registreres for afgift efter § 14 a, stk. 1, for afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1.

Det foreslås, at oplagshaverregistreringen vil skulle være den eneste registreringsmulighed. Det gælder også for røgfri tobak. Det vil således med det foreslåede ikke længere være muligt at være registreret som varemottager af røgfri tobak. Dermed vil virksomheder, der modtager afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, fra udlandet ikke kunne registrere sig som varemottagere. Det betyder, at forbrugsafgiftslovens § 16 a foreslås ikke at skulle gælde for de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og

nikotinholdige væsker. Baggrunden herfor er, at det er fundet mest hensigtsmæssigt, at der er krav om lokalegodkendelse m.v. Herudover er der taget udgangspunkt i reglerne for afgiften på cigaretter og røgtobak i tobaksafgiftsloven, hvor der heller ikke er mulighed for at registrere sig som varemottager. Når registrering som varemottager ikke længere skal kunne anvendes for afgiften på røgfri tobak, og når registrering som varemottager ikke vil være mulig for de nye afgifter på henholdsvis nikotinprodukter og nikotinholdige væsker, vil der heller ikke være behov for, at reglerne i § 21 om hæftelse for varemottagere vil skulle gælde.

Det bemærkes, at det betyder, at importører af røgfri tobak således fremadrettet alene vil kunne registreres som oplagshavere, og at den mulighed, der i praksis er for importører af røgfri tobak til at registrere sig som varemottager fjernes.

Udover, at reglerne om varemottagere ikke vil skulle finde anvendelse, er der en række andre regler i forbrugsafgiftsloven, som heller ikke vil skulle finde anvendelse. Det drejer sig blandt andet om bagatelgrænsereglen i § 14, stk. 2.

Baggrunden herfor er blandt andet, at hvis bagatelgrænsen skulle finde anvendelse for den foreslåede afgift af nikotinholdige væsker, ville en virksomhed kunne indføre omkring 500 genopfyldningsbeholdere med et indhold på 10 ml nikotinholdig væske pr. genopfyldningsbeholder uden at skulle lade sig registrere. Som beskrevet i de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2 bliver der et stort incitament til afgiftsunddragelse, da afgiften er høj, og da væskerne ikke fylder meget og er lette at transportere. Hvis bagatelgrænsen skulle finde anvendelse, ville registreringskravet endvidere kunne omgås ved at indføre relativt store mængder ad flere omgange uden at skulle lade sig registrere. Det vurderes derfor ikke hensigtsmæssigt, at bagatelgrænsereglerne finder anvendelse for afgift på nikotinholdige væsker efter den foreslåede § 13 b, stk. 1.

Dertil kommer, at en bagatelgrænseregel findes at være uhensigtsmæssig, da der er indført skærpede bøder for manglende registrering som oplagshaver, jf. § 1, nr. 12, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Hvis der var en bagatelgrænse, ville der kunne opstå gråzoner for, hvornår en virksomhed reelt burde have ladet sig registrere som oplagshaver eller ville være omfattet af den gældende bagatelgrænseregel. Der henvises i øvrigt til Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

Endeligt foreslås det, at § 21 om hæftelse for varemottagere og personer, som er i besiddelse af varerne, ikke vil skulle finde anvendelse. Baggrunden herfor er, at der ikke er behov for reglen, da den angår varemottagere og den, der er i besiddelse af varerne, og varemottagerregistreringen ikke foreslås at skulle finde anvendelse for afgiften på røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. For klarhedens skyld foreslås det derfor, at bestemmelsen ikke vil skulle finde anvendelse for afgiften på røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker.

Det foreslås i den forbindelse, at der indsættes en ny bestemmelse i forbrugsafgiftsloven, hvorefter den, der i erhvervsmæssigt øjemed overdrager, erhverver, tilegner sig eller anvender afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, hvoraf der ikke er betalt afgift, skal betale afgift af varerne. Dermed gives der hjemmel til, at Skatteforvaltningen kan opkræve afgiften hos disse virksomheder, når der findes varer, der ikke er betalt afgift af. Hæftelsesreglen vil – som de øvrige hæftelsesregler i afgiftslovgivningen – skulle gælde umiddelbart og i hvilket som helst led fra fremstilleren eller importøren til den forretning, hvori varerne befinder sig.

For så vidt angår kontrol, vil forbrugsafgiftslovens § 17 ligeledes finde anvendelse i forhold til afgiftspligtige nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Skatteforvaltningen vil, hvis det skønnes nødvendigt, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse kunne få adgang til at foretage eftersyn i de virksomheder, der er omfattet af loven, og til at efterse blandt andet virksomhedernes varebeholdninger, forretningsbøger og øvrige regnskabsmateriale. Der henvises i øvrigt til § 1, nr. 9, i lov nr. 2616 af 28. december 2021, hvor der er indsat to nye stykker i forbrugsafgiftslovens § 17.

For så vidt angår straf, vil forbrugsafgiftslovens § 22 ligeledes finde anvendelse for afgift på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås dog nedenfor, at der vil skulle indføres en adgang til at udstede skærpede bøder, som ligeledes vil finde anvendelse for røgfri tobak. Dette skyldes, at der forventes at være et stort incitament til at omgå afgiften på særligt nikotinholdige væsker grundet afgiftens størrelse. Der henvises til Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

2.4.2. Afregning af afgift og stempelmærkeordning

2.4.2.1. Gældende ret

Når en virksomhed er registreret for afgift efter forbrugsafgiftsloven som enten oplagshaver eller varemottager, gælder der en række regler om blandt andet angivelse, indbetaling og godtgørelse af afgift. For reglerne om registrering, kontrol og hæftelse henvises til de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1.

Efter gældende ret skal oplagshavere, der er registreret for afgift efter forbrugsafgiftsloven herunder for varer omfattet af § 13 (røgfri tobak), opgøre den afgiftspligtige mængde for afgiftsperioden på baggrund af den mængde afgiftspligtige varer, som er udleveret fra virksomheden i afgiftsperioden, jf. § 14 a, stk. 3. Afgiftsperioden er måneden. Det fremgår af § 14 a, stk. 6, hvilke varer, der skal fratages ved opgørelsen af den afgiftspligtige mængde. Det er f.eks. varer, der leveres til en anden oplagshaver og varer, der leveres til udlandet. Oplagshavere skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden skal betale afgift af, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen, jf. § 15, stk. 1.

Virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsen i § 14 a, stk. 2, skal løbende føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt, jf. § 15, stk. 3.

Herudover er oplagshavere efter § 14 a, stk. 4, berettiget til, uden at afgiften er betalt, fra andre oplagshavere eller fra udlandet at modtage afgiftspligtige varer. Skatteforvaltningen kan fastsætte de nærmere regler om overførsel af varer mellem oplagshavere, jf. § 15, stk. 4.

Ved indførslen af varer fra steder uden for EU eller fra områder, der ikke er omfattet af de pågældende EU-landes afgiftsområde, betales afgiften ved indførslen, medmindre varerne indføres efter reglerne i § 14 a, jf. § 16 a, stk. 1. Afgiften afregnes efter reglerne i toldlovens kapitel 4.

Varemodtagere, der er registreret for afgift efter forbrugsafgiftsloven herunder for varer omfattet af § 13 (røgfri tobak), skal efter udløbet af hver afgiftsperiode angive mængden af de varer, som virksomheden har modtaget i perioden, og indbetale afgiften til Skatteforvaltningen, jf. § 16, stk. 4.

For andre varemodtagere sker angivelsen og betalingen efter reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4, jf. forbrugsafgiftslovens § 16 a, stk. 5.

§ 24 regulerer afgiftsfritagelse og godtgørelse. I stk. 1, er fastsat, at afgiftspligtige varer, der af oplagshavere leveres til udlandet, er fritaget for afgift. Skatteforvaltningen kan meddele bevilling til godtgørelse af afgiften af afgiftsberigtigede varer, der erhvervsmæssigt leveres til udlandet. Registrerede varemodtagere kan uden bevilling efter udløbet af hver afgiftsperiode, frem for at søge told- og skatteforvaltningen om godtgørelse, i stedet angive afgift af afgiftsberigtigede varer, der er leveret til udlandet, jf. § 16 a, stk. 4, på afgiftsangivelsen, således at den godtgørelsesberettigede afgift indgår i opgørelsen af afgiftstilsvaret.

Efter stk. 2, er det fastsat, at der er afgiftsfrihed for varer, der indføres eller modtages fra udlandet, i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3. Endeligt er det i bestemmelsens stk. 3 fastsat, at der ikke betales afgift af varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

2.4.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

På baggrund af det forventede incitament til omgåelse af afgifterne og de forventede udfordringer på området for nikotinprodukter og nikotinholdige væsker generelt forventes der at være et øget behov for kontrol på markedet. Det findes derfor nødvendigt at indføre stempelmærker, som sikrer den bedste kontrol. Særligt nikotinprodukter som nikotinposer er substituerbare med røgfri tobak som f.eks.

tyggetobak. Det foreslås derfor, at afgiften på røgfri tobak ligeledes omfattes af den foreslåede stempelmærkeordning.

Det betyder, at de almindelige afregningsregler for oplagshavere, som fastsat i § 14 a, stk. 3 og 6, og § 15, stk. 1, ikke længere vil skulle finde anvendelse for afgiften på røgfri tobak, samt for de foreslåede afgifter på nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger pkt. 2.4.1.2 foreslås det, at bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, ikke skal finde anvendelse, og at det ikke skal være muligt at lade sig registrere som varemottager. Det betyder, at heller ikke § 15, stk. 3, (regnskabsreglen for virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsereglerne) og § 16 a (reglerne om varemottagere) vil skulle finde anvendelse.

Et stempelmærke er et mærke, der påsættes en punktafgiftspligtig vare, og som viser, at der er betalt afgift af netop dette specifikke produkt. Ordningen fungerer overordnet sådan, at fremstillere/importører bestiller stempelmærkerne hos Skatteforvaltningen. Derefter videregiver Skatteforvaltningen bestillingen til trykkeriet. Når stempelmærkerne er trykt, kan virksomheden afhente stempelmærkerne eller få dem leveret. Derefter kan virksomhederne sætte stempelmærket på deres varer, og mærket viser på den måde, at afgiften er betalt. Afgiftens betaling afhænger af, hvorvidt fremstilleren/importøren har stillet sikkerhed for betalingen til Skatteforvaltningen. Ordningen kendes fra cigaretter og røgtobak. Det bemærkes dog, at afgiften af cigaretter og røgtobak er en harmoniseret afgift, mens den foreslåede afgift på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker vil være en national afgift. Det betyder, at der vil være forskelle i de to ordninger, da f.eks. begreb som ”overgang til forbrug” ikke anvendes for de nationale afgifter, og fordi afgiften ikke vil være omfattet af de EU-harmoniserede regler for betaling af afgift, afgiftens forfald m.v. Dette er også årsagen til, at afgifterne ikke placeres i tobaksafgiftsloven, da denne lov indeholder regler, som gælder for de harmoniserede punktafgifter.

Ligesom for den gældende ordning for cigaretter og røgtobak foreslås det, at det ikke vil være muligt for virksomheder, der alene modtager eller indfører afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinholdige væsker og nikotinprodukter), at lade sig registrere som varemottagere. Det betyder, at Skatteforvaltningen ikke fremadrettet kan tillade, at afgiftsberigtigelsen for varer omfattet af forbrugsafgiftslovens § 13 (røgfri tobak) kan ske efter § 16 a, stk. 1-7.

Det vil betyde, at virksomheder og personer alene vil få mulighed for at lade sig registrere som oplagshaver. I den gældende ordning for cigaretter og røgtobak er det muligt at blive registreret som midlertidig varemottager. Denne registrerings-type findes dog ikke i forbrugsafgiftsloven.

Det bemærkes, at der ifølge bemærkningerne vil kunne udmåles en skærpet bøde for overtrædelse af registreringspligt for oplagshavere, når overtrædelsen sker i forbindelse med indførsel af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

En stempelmærkeordning indebærer, at de registrerede oplagshavere skal afgive en bestilling på stempelmærker hos Skatteforvaltningen. Betalingen af afgiften vil som udgangspunkt skulle ske i forbindelse med bestillingen af stempelmærkerne. Det foreslås dog, at virksomhederne får mulighed for at stille sikkerhed. Sikkerhedsstillelsesordningen vil være valgfri og vil give de omfattede virksomheder kredit for betalingen af afgiften.

Hvis en virksomhed stiller sikkerhed, vil virksomheden først indgive en bestilling hos Skatteforvaltningen. Herefter skal Skatteforvaltningen sikre, at bestillingens størrelse ligger inden for den stillede sikkerhed. Herefter giver Skatteforvaltningen trykkeriet besked om bestillingen. Når trykkeriet er klar, giver de besked til virksomheden, der herefter afhenter stempelmærkerne – eller får dem tilsendt. Trykkeriet giver Skatteforvaltningen besked om afhentningen/afsendelsen, og Skatteforvaltningen udfærdiger en opkrævning af afgiften. Hvis en virksomhed vælger at stille sikkerhed, foreslås det, at virksomheden først skal betale afgiften 1 måned efter udleveringen af stempelmærkerne.

Hvis en virksomhed ikke har stillet sikkerhed, skal afgiften betales, inden Skatteforvaltningen sender bestillingen videre til trykkeriet. Dermed sikres det, at stempelmærkerne er betalt, inden de trykkes. Baggrunden for, at afgiften skal betales inden bestillingen, er, at der typisk vil fremgå en række oplysninger på stempelmærkerne, som ikke er generiske. Hvis en virksomhed, der ikke har stillet sikkerhed, fik trykt stempelmærker uden at betale, ville stempelmærkerne ikke kunne bruges af andre virksomheder, hvis den pågældende virksomhed ikke betaler og afhenter.

Formålet med, at det foreslås at indføre en stempelmærkeordning for røgfri tobak, nikotinprodukter, og nikotinholdige væsker, er, at det forventes, at der vil være behov for kontrolmæssig fokus på området. Det skyldes blandt andet, at afgiften på nikotinholdige væsker er af en størrelse, som medfører, at der forventes at komme illegal handel og det vil lette kontrollen for Skattestyrelsen. En stempelmærkeordning giver den bedste sikkerhed for, at der er afregnet afgift af produkterne, da Skatteforvaltningen er inde over de enkelte bestillinger af stempelmærker og opkræver afgiften specifikt på baggrund af stempelmærkerne.

Herudover vil en stempelmærkeordning kunne give de virksomheder, der overholder reglerne og lader sig registrere, en mulighed for over for forbrugerne at vise på deres produkter, at der er betalt afgift af produktet.

Udover selve bestillingen, betalingen og afhentningen foreslås det også at stille en række krav til tidspunktet for stempelingen, selve pakningerne, oplysninger på pakningerne, stempelmærkerne og håndteringen af stempelmærkerne. Disse regler vil overordnet set svare til de gældende regler for den tilsvarende stempelmærkeordning på cigaretter og røgtobak. Der er dog forskelle på selve produkterne og derfor er ordningerne, oplysningerne og kravene ikke fuldstændig ens.

Det foreslås, at stempelmærkekravet alene skal gælde for detailsalgspakninger med røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det betyder, at engrospakninger ikke skal stemples.

Baggrunden herfor er blandt andet, at nikotinholdig væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, alene må markedsføres i beholdere som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 481 af 18. marts 2021 om kvalitet, mærkning og alderskontrolsystem m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Den nikotinholdige væske, som er omfattet af lov om elektroniske cigaretter, må således ikke markedsføres i andre beholdere.

Ved detailsalgspakninger skal blandt andet forstås æsker, dåser, pakker, poser, særlige genopfyldningsbeholdere, elektroniske engangscigaretter og patroner til engangsbrug som defineret i § 2 i bekendtgørelse nr. 481 af 18. marts 2021 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Ved engrospakker skal blandt andet forstås dunke, fustager, tanke eller andre beholdere, som ikke skal markedsføres over for forbrugere.

Det foreslåede betyder, at engrospakninger ikke skal stemples. Baggrunden herfor er, at hvis stempelmærkekravet for så vidt angår nikotinholdig væske ikke blev begrænset til detailsalgspakningerne, ville engrospakninger også skulle påføres stempelmærke. Det ville i praksis betyde, at oplagshaveren skulle bestille stempelmærker til engrospakkerne. Når så varerne skulle ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger, skulle oplagshaveren ligeledes have stempelmærker til disse pakker. Herefter ville oplagshaveren skulle anmode om godtgørelse af stempelmærket fra engrospakningen. Det er derfor fundet mest hensigtsmæssigt at begrænse stempelmærkekravet for nikotinholdige væsker til detailsalgspakningerne. Det er fundet hensigtsmæssigt også at begrænse stempelmærkekravet til detailsalgspakningerne, for så vidt angår røgtobak og nikotinprodukter, da området for nikotinprodukter ikke er nærmere afgrænset, hvorfor der vil kunne være produkter, som ud fra lignende praktiske årsager, som gør sig gældende for nikotinholdige væsker, ikke bør være underlagt stempelmærkekrav til engrospakninger.

Virksomheder, der fremstiller røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, kan ved fremstillingen enten pakke/hælde den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske direkte i detailsalgspakninger eller i

engrospakninger, hvorefter varen senere ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger. Virksomheder, der modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, kan modtage disse varer i enten detailsalgspakninger eller i engrospakninger, hvorefter den pågældende vare senere skal ompakkes/omhældes til detailsalgspakninger.

Det foreslås, at stempelmærket skal påsættes detailsalgspakninger i forbindelse med, at den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske pakkes/omhældes i detailsalgspakningerne eller senest ved modtagelsen fra udlandet, hvis varen modtages i detailsalgspakninger. Hvis den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske efter fremstillingen eller modtagelsen fra udlandet ikke forefindes i detailsalgspakninger, har virksomheden 1 måned til at ompakke/omhælde den røgfri tobak, nikotinproduktet eller den nikotinholdige væske til detailsalgspakninger. Når den røgfri tobak, nikotinproduktet eller nikotinholdige væske er ompakket/omhældt til detailsalgspakninger, skal stempelmærket påføres ved selve pakningen.

Baggrunden for, at stempelmærket foreslås påsat ved pakningen af varen i detailsalgspakken eller senest ved modtagelsen af detailsalgspakken, hvis de afgiftspligtige varer modtages fra udlandet i detailsalgspakninger, er, at det vurderes mest hensigtsmæssigt, hvis alle detailsalgspakninger, som befinder sig i Danmark, er påsat stempelmærker og dermed afgiftsberigtiget.

Ved stemplingen foreslås det, at den røgfri tobak, nikotinproduktet og nikotinholdige væske skal være pakket i fuldstændig lukkede detailsalgspakninger.

Det foreslås, at detailsalgspakningerne skal være forsynet med angivelse af indholdets art og mængde og fremstilleren eller den afgiftsberigtigendes navn og hjemsted. Herudover skal detailsalgspakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen. Det foreslås dog, at Skatteforvaltningen skal kunne tillade, at det er forhandlerens navn og hjemsted, der anvendes, eller at der anvendes et anonymitetsmærke. Det foreslås, at en række af de nævnte angivelser skal anbringes på stempelmærket. Ved et anonymitetsmærke forstås et mærke, hvor fremstillere, den afgiftsberigtigendes eller forhandlerens navn og hjemsted ikke fremgår, men hvor virksomhedens initialer i stedet er påsat. Skatteforvaltningen skal tillade brugen af anonymitetsmærker og kender derfor identiteten af virksomheden. Det vil således alene være overfor forbrugeren, at virksomheden er anonym. For nikotinholdige væsker foreslås det desuden, at afgiftsklassen vil skulle fremgå af stempelmærket.

Da stempelmærket alene skal påføres detailsalgspakninger, foreslås det, at der indføres en særlig ordning for modtagelse af engrospakninger.

Tilsvarende foreslås der indført en tilladelsesordning for varer, der ikke er betalt afgift af, og som overføres mellem oplagshavere. Dermed har Skatteforvaltningen

mulighed for at have overblik over, hvilke virksomheder der overfører varer, hvor der ikke er påsat stempelmærker og dermed ikke betalt afgift endnu. Det foreslås, at engrospakningerne skal være forsynet med angivelse af indholdets art og mængde samt fremstillers navn og hjemsted. Herudover skal engrospakninger med nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker være forsynet med angivelse af nikotinkoncentrationen. Kravet om angivelse af fremstillers navn og hjemsted skal ses i sammenhæng med reglen om tilladelse til at overføre varer til andre oplagshavere. Hvis Skatteforvaltningen finder engrospakninger på en kontrol, vil oplysning om fremstillers navn og hjemsted på engrospakningen vise, hvilken virksomhed engrospakningen kommer fra. Dermed vil Skatteforvaltningen have mulighed for at se, hvorvidt fremstilleren har tilladelse til at overføre varer til andre.

Herudover foreslås det, at der indføres særlige regler om godtgørelse og tilbagebetaling af afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Da afgiften betales på baggrund af stempelmærket, vil tilbagebetaling og godtgørelse også skulle ske på baggrund af stempelmærket. Det foreslås, at afgiften af de pågældende varer vil skulle tilbagebetales for ikkebrugte stempelmærker, der tilbageleveres eller tilintetgøres, eller i tilfælde, hvor pakninger, der hos en registreret oplagshaver eller under transport til og fra virksomheden bliver fuldstændig tilintetgjort eller er gået uigenkaldeligt tabt. Det foreslås på den baggrund, at den gældende bestemmelse i § 24, stk. 1, ikke vil skulle finde anvendelse, da fritagelse og godtgørelse af afgiften ikke tager udgangspunkt i en stempelmærkeordning. Det foreslås dog, at der vil skulle være afgiftsfritagelse for varer, der indføres eller modtages fra udlandet i samme omfang og under tilsvarende betingelser som fastsat for afgiftsfrihed efter momslovens § 36, stk. 1, nr. 1-3, og for de varer, der leveres til de i toldlovens § 4 omhandlede diplomatiske repræsentationer, internationale institutioner m.v. samt de hertil knyttede personer.

Det foreslås, at overtrædelse af de foreslåede regler om stempelmærkeordningen, kravene til pakningerne, reglerne om overførsel af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker m.v. straffes med bøde.

Udover afregningen i forbindelse med selve stempelmærkeordningen foreslås det således, at der indføres særskilte regler for angivelse og betaling i tilfælde, hvor privatpersoner og andre ikkeerhvervsdrivende varemodtagere enten indfører varer fra tredjelande, modtager varer fra andre EU-lande eller har varer med over grænsen. Det foreslås at indsætte særskilte regler til afregning, angivelse og betaling af afgift i disse situationer. Afregning ved indførslen af varer fra 3. lande vil skulle ske efter toldlovens kapitel 4. Angivelse og betaling ved indførsel fra tredjelandet og fra andre EU-lande foreslås at skulle svare til reglerne i opkrævningslovens § 9, stk. 2-4. Reguleringen af rejsende, som medfører varer til det danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, og varer, som sendes til privatpersoner i det

danske toldområde fra et andet sted i EU's toldområde, foreslås at blive omfattet af toldlovens § 11.

2.4.3. Regnskabs- og fakturabestemmelser

2.4.3.1. Gældende ret

Det følger af forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2, at oplagshavere skal føre regnskab over fremstillingen af afgiftspligtige varer, tilgangen af varer, der ikke er betalt afgift af, og udleveringen af afgiftspligtige varer. Endvidere følger det af stk. 3, at virksomheder, der er omfattet af bagatelgrænsereglen i § 14 a, stk. 2, skal føre regnskab, der dokumenterer, at mængden af afgiftspligtige varer svarer til en afgift, der ikke overstiger 10.000 kr. årligt. Endeligt fremgår af stk. 4, at Skatteforvaltningen kan fastsætte nærmere regler om overførelse af varer mellem oplagshavere efter § 14 a, stk. 4, fakturaudstedelse og regnskabsførelse. § 15, stk. 2-4, finder tilsvarende anvendelse for varemottagere.

Efter gældende ret er der ikke i forbrugsafgiftsloven fastsat regler om fakturaudstedelse for hverken oplagshavere eller registrerede varemottagere.

Tilsvarende er der ikke fastsat regler om fakturaer, følgesedler, kvitteringer m.v. for virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer efter forbrugsafgiftsloven. Virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer, vil blandt andet kunne være grossister eller detailhandlere. Disse virksomheder skal som udgangspunkt ikke registreres eller betale afgift, da de hverken indfører eller fremstiller afgiftspligtige varer, men derimod modtager varerne, når afgiften er afregnet af enten varemottageren eller oplagshaveren. På den baggrund er udgangspunktet, at der hverken stilles regnskabs- eller fakturabetingelser for sådanne virksomheder, medmindre særlige hensyn taler herfor.

2.4.3.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Det foreslås, at de virksomheder, som skal registreres som oplagshavere for fremstilling, indførsel eller ompakning/omhældning af afgiftspligtige varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, eller § 13 b, stk. 1, (røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker), vil skulle føre regnskab efter de gældende regler i forbrugsafgiftsloven. Dermed vil oplagshaverne efter det foreslåede skulle føre regnskab over fremstillingen af de pågældende afgiftspligtige varer, tilgangen af de afgiftspligtige varer og udleveringen af de afgiftspligtige varer, jf. forbrugsafgiftslovens § 15, stk. 2.

Herudover foreslås det blandt andet på baggrund af den forhøjede risiko for omgåelse af afgiften på nikotinholdige væsker, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.3.2, at der indsættes bestemmelser om særlige regnskabs- og fakturakrav, der skal forbedre Skatteforvaltningens muligheder for kontrol med røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker. Det foreslås, at de særlige regnskabs- og

fakturakrav vil skulle rettes mod virksomheder, der er registreret for afgift af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, og virksomheder, der handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker omfattet af den foreslåede ordning. Det vil således være virksomheder, som fremstiller, ompakker/omhælder eller fra udlandet modtager røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker, som vil skulle registreres som oplagshaver efter § 14 a, stk. 1. Herudover vil reglerne også skulle gælde for de virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer. Disse virksomheder er ikke omfattet af reglerne om registrering og vil blandt andet kunne være grossister og detailhandlere, som her i landet handler med røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker til f.eks. andre grossister eller detailhandlere eller til forbrugere.

De foreslåede bestemmelser vil således rette sig mod både de virksomheder, der er registreringspligtige (oplagshavere), men også virksomheder, der handler med afgiftspligtige varer (f.eks. grossister og detailhandlere).

Det foreslås konkret, at der fastsættes regnskabs- og fakturaregler med:

- Krav til løbende beholdningsregnskab i importvirksomheder og registrerede oplagshavere.
- Krav til føring af kassekladde og kasseafstemninger i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.
- Krav til udformning af faktura ved registrerede virksomheders og importvirksomheders handel med varer, der er omfattet af den foreslåede ordning.
- Krav om følgeseddel ved levering af afgiftspligtige varer fra alle virksomheder, der handler med sådanne varer.
- Krav vedrørende tilgængeligheden af regnskabsmateriale (maksimalt 5 hverdage) i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.
- Krav til opbevaring af regnskabsmateriale (mindst 5 år for alt materiale på nær kassestrimler, som efter ansøgning til Skatteforvaltningen kun skal opbevares i 1 år) i alle virksomheder, der handler med de pågældende afgiftspligtige varer.

De skærpede regnskabs- og fakturaregler vil medføre, at der stilles specifikke krav til, at alle virksomheder, der handler med varer omfattet af de foreslåede § 13, § 13 a, stk. 1, og § 13 b, stk. 1, løbende og umiddelbart skal kunne redegøre for køb og salg af disse afgiftspligtige varer. Dette kan gøres ved forevisning af forskriftsmæssige fakturaer og/eller følgesedler og/eller kvitteringer. Tillige stilles krav om, at virksomhederne skal kunne dokumentere, at der i overensstemmelse med god bogføringsskik dagligt er foretaget kasseafstemninger og løbende ført en kassekladde.

Det vurderes, at disse dokumenter vil være til stede som følge af anden lovgivning, herunder blandt andet momslovens fakturaregler og reglerne i bogføringsloven, og handelspraksis, og at disse afstemninger vil være foretaget i normale og lovlige situationer.

Det bemærkes, at de foreslåede regnskabs- og fakturabestemmelser vil skulle finde anvendelse uanset om regnskabs- og fakturamaterialet forelægger fysisk eller elektronisk.

Ifølge bemærkningerne skal en overtrædelse af de foreslåede regnskabs- og fakturabestemmelser kunne medføre strafansvar i form af bødestraf, der under visse betingelser vil kunne udløse en skærpet bøde, jf. Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

2.4.4. Begrænsning af salg af røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker

2.4.4.1. Begrænsning af salg ved indførelse af afgift på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker samt sammenlægning af afgiftssatserne for røgfri tobak

2.4.4.1.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke begrænsninger i salg af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker på Skatteministeriets ressort.

For så vidt angår gældende ret om bestemmelser om straf i forbrugsafgiftsloven, herunder om Skatteforvaltningens adgang til at afslutte straffesager administrativt ved bødeforelæg og muligheden for at pålægge juridiske personer strafansvar, henvises til Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

2.4.4.1.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at de foreslåede afgifter vil kunne slå igennem i prisen på nikotinprodukter og nikotinholdige væsker hurtigt efter afgifternes indførelse og for så vidt angår røgfri tobak hurtigt efter sammenlægningen af afgiftssatserne, foreslås det, at der indføres et forbud mod at sælge røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, nikotinholdige væsker omfattet af § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af § 13 b, stk. 1, der ikke er påført stempelmærker, når der er forløbet 3 måneder efter afgifternes og sammenlægningens indførelse. For røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, foreslås det dog, at forbuddet mod at sælge først indtræder, når der er forløbet 12 måneder efter sammenlægningen af afgiftssatserne. Det foreslås desuden, at der indføres et forbud mod opbevaring af røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 1, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, nikotinholdige væsker omfattet af § 13 a, stk. 1, eller nikotinprodukter omfattet af § 13 b, stk. 1, i detailhandlen og hos

grossister, der ikke er påført stempelmærker, når der er forløbet 4 måneder efter afgifternes og sammenlægningens indførelse. For røgfri tobak omfattet af § 13, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1445 af 21. juni 2021, foreslås det dog, at forbuddet mod at sælge først indtræder, når der er forløbet 13 måneder efter sammenlægningen af afgiftssatserne. Forbuddet mod opbevaring omfatter endvidere virksomheder, der tidligere har været registreret som varemottager for røgfri tobak, og som ikke har ladet sig registrere som oplagshaver.

Det foreslås, at det skal kunne medføre bødestraf, hvis forbuddet overtrædes forsætligt eller groft uagtsomt.

Det er forudsat, at bødeniveauet vil skulle udgøre 10.000 kr. pr. overtrædelse.

Det er forudsat, at bødeniveauet på de 10.000 kr. skal gælde, uanset om der er tale om et førstegangs- eller gentagelsestilfælde. Det er endvidere forudsat, at der ved bødeudmålingen vil skulle ske absolut kumulation, således at der ved overtrædelser af bestemmelserne udmåles en bøde på 10.000 kr. for hver overtrædelse, uanset om pådømmelsen eller vedtagelsen sker ved én eller flere sager.

Fastsættelsen af straffen vil bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne straffniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Juridiske personer, der begår overtrædelserne, vil kunne pålægges bødestraf herfor efter reglerne i straffelovens 5. kapitel, jf. forbrugsafgiftslovens § 22, stk. 4.

De straffeprocessuelle regler i opkrævningslovens §§ 18 og 19 vil gælde ved behandlingen af sager om overtrædelse af forbuddet, jf. forbrugsafgiftslovens § 22 a. Dette vil blandt andet medføre, at Skatteforvaltningen – hvis en række nærmere angivne betingelser er opfyldt – vil kunne udstede administrative bødeforelæg om overtrædelse af forbuddet.

2.4.4.2. Begrænsning af salg ved fremtidige afgiftsforhøjelser

2.4.4.2.1. Gældende ret

Efter gældende ret er der ikke begrænsninger i salg af røgfri tobak, nikotinprodukter eller nikotinholdige væsker på Skatteministeriets ressort. For beskrivelse af gældende ret om bødestraf henvises til Folketingstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, pkt. 2.5.4 i de almindelige bemærkninger.

2.4.4.2.2. Skatteministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at eventuelle fremtidige afgiftsforhøjelser af de foreslåede afgifter på røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker vil kunne slå igennem i prisen på

de pågældende varer hurtigt efter en afgiftsforhøjelse, foreslås det, at det alene skal være tilladt at sælge røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i en begrænset periode på 3 måneder fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft. Det foreslås desuden, at det alene skal være tilladt at opbevare røgfri tobak, nikotinprodukter og nikotinholdige væsker med stempelmærker, der var gældende før en afgiftsforhøjelses ikrafttræden, i en begrænset periode på 4 måneder, fra afgiftsforhøjelsen er trådt i kraft.

Overtrædelse af disse regler vil skulle straffes med bøde, jf. § 1, nr. 11, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. For en beskrivelse af bødeniveauet henvises til Folketingsstidende 2021-22, A, L 89 som fremsat, side 64ff (de specielle bemærkninger til lovforslag L 89, § 2, nr. 15).

Til nr. 8 og 9

Ved § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 blev bestemmelserne i forbrugsafgiftslovens §§ 13 a-13 l vedrørende bl.a. indførelse af afgift på nikotinholdige væsker og nikotinprodukter, sammenlægning af afgiftssatserne på røgfri tobak og en stempelmærkeordning for de nævnte produkter indsat. Med ændringsforslag nr. 8 foreslås det at indsætte et nyt nummer i lovforslagets § 18, hvorefter det foreslås at ophæve § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021.

Baggrunden herfor er, at der er ønske om at forlænge ”clean market”-perioden for røgfri tobak, som ikke får ændring i afgiftssatsen som følge af sammenlægningen af afgiftssatserne for røgfri tobak til 12 måneder. For at forlænge ”clean market”-perioden skal der ændres i § 13 d, stk. 4 og 5, som affattet ved § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Bestemmelserne er dog ikke trådt i kraft. Det er ikke muligt at ændre i ikke ikrafttrådte bestemmelser, hvorfor det af lovtekniske årsager er nødvendigt at ophæve hele § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og genindsætte bestemmelserne med ændringen.

Bestemmelserne foreslås indsat som et nyt nummer i lovforslagets § 7, jf. ændringsforslag nr. 7.

Ændringsforslag nr. 9, hvor det foreslås, at § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 udgår af ikrafttrædelsesbestemmelsen, er en konsekvens af ændringsforslag nr. 8.

Til nr. 10 og 11

Med ændringsforslag nr. 8 foreslås det at ophæve § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021, som bl.a. angår indførelse af afgift på nikotinholdige væsker og

nikotinprodukter, sammenlægning af afgiftssatserne på røgfri tobak og en stempelmærkeordning for de nævnte produkter. Med ændringsforslag nr. 7 foreslås det at indsætte et nyt nummer i lovforslagets § 7, hvorefter de bestemmelser, der foreslås ophævet ved ændringsforslag nr. 8, foreslås indsat med en mindre justering.

Baggrunden herfor er, at der er ønske om at forlænge ”clean market”-perioden for røgfri tobak, som ikke får ændring i afgiftssatsen som følge af sammenlægningen af afgiftssatserne for røgfri tobak. For at forlænge ”clean market”-perioden skal der ændres i § 13 d, stk. 4 og 5, som affattet ved § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021. Bestemmelserne er dog ikke trådt i kraft. Det er ikke muligt at ændre i ikke ikrafttrådte bestemmelser, hvorfor det af lovtekniske årsager er nødvendigt at ophæve hele § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 og genindsætte bestemmelserne med ændringen.

Med lovforslagets § 18 foreslås ikrafttrædelsestidspunktet for § 1, nr. 1-3, 5 og 7-12, og § 12 i lov nr. 2616 af 28. december 2021 udskudt fra 1. juli 2022 til 1. oktober 2022, herunder lovens § 1, nr. 1. Da bestemmelserne i § 1, nr. 1, i lov nr. 2616 af 28. december 2021 med ændringsforslag nr. 7 foreslås overført til lovforslagets § 7, foreslås det med ændringsforslag nr. 11, at indsættelsen af afsnit IX i forbrugsafgiftsloven, jf. ændringsforslag nr. 7, skal træde i kraft den 1. oktober 2022.

Ændringsforslag nr. 10, hvor det foreslås, at det i ændringsforslag nr. 11 foreslåede nye stykke i ikrafttrædelsesbestemmelsen nævnes som en undtagelse til ikrafttrædelsesbestemmelsens stk. 1, er en konsekvens af ændringsforslag nr. 11.